

Jilid III
Bil. 56

Hari Khamis
26hb November, 1981

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KELIMA

Fifth Parliament

PENGGAL KETIGA

Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 6903]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1982

Jawatankuasa (Hari Kesebelas)—

Jadual:

Maksud B. 31 [Ruangan 6943]

Maksud B. 32 hingga B. 36 [Ruangan 6952]

Maksud B. 37 [Ruangan 6998]

USUL:

Anggaran Pembangunan, 1982

Jawatankuasa (Hari Kesebelas)—

Maksud P. 31 [Ruangan 6943]

Maksud P. 32 dan P. 35 [Ruangan 6952]

Maksud P. 37 [Ruangan 6998]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELIMA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO (DR) SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., S.P.M.J., S.S.I.J., S.I.M.P., D.P.M.P., P.I.S., B.S.I.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.P.M.J., S.P.M.S., S.S.A.P., D.P., D.U.P.N. (Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATO' MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J. (Labis).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J., K.M.N. (Segamat).

„ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., S.P.M.K., P.S.M., S.S.A.P. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' SERI SHARIFF AHMAD, S.S.A.P., D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J. S.S.I.J., D.P.M.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulau).

„ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' RICHARD HO UNG HUN, D.P.M.P. (Lumut).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., D.P.M.J. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Selayang).

„ Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

„ Menteri Wilayah Persekutuan, DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).

„ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN SANUSI BIN JUNID, S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri Tak Berpotfolio, DATO' ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., K.M.N., D.J.N. (Kepala Batas).

„ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO' MANSOR BIN OTHMAN, K.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).

„ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).

„ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).

„ Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).

„ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., S.M.T., P.J.K. (Besut).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABDULLAH BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. (Ulu Nerus).

„ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).

„ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S., D.S.A.P. (Pekan).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' HAJI EMBONG BIN YAHYA, D.P.M.J., D.S.I.J., A.M.N., P.I.S. (Ledang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN WILLIAM LYE CHEE HIEN, A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN IDRIS BIN ABDUL RAUF, P.C.M., A.M.P., A.M.N. (Parit Buntar).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ABDUL RAHIM BIN DATUK THAMBY CHIK, A.M.N., P.J.K. (Alor Gajah).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustafa (Paloh).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S., S.M.S. (Ulu Langat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan
Kemajuan Wilayah, PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI SYED MOHD.,
A.M.N., B.S.I., P.I.S. (Semerah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN
MAHYUDDIN BIN HAJI MOHAMED YASSIN, P.I.S., S.M.J. (Pagoh).
- „ TUAN ABBAH BIN MENGIMBAL *alias* George Abbah (Bandau).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- „ TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar
Bahru).
- „ TAN SRI DATO HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.D.K.,
S.P.M.J., S.S.I.J. (Tenggaroh).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN DAUD (Pasir Mas).
- „ TAN SRI DATO ABDUL SAMAD BIN IDRIS, D.P.M.J., J.M.N., P.J.K.
(Jelebu).
- „ TUAN ABDUL SUKUR BIN HAJI SIRAJ, A.M.N. (Tanjong Karang).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A.,
S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K.
(Kota Setar).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- „ TUAN HAJI AMPONG BIN PUYON, A.S.D.K., A.D.K., J.P.U., J.P.
(Labuk Sugut).
- „ DATUK HAJI ASHKAR HASBOLLAH, P.G.D.K. (Marudu).
- „ TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).
- „ TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P.
(Batang Padang).
- „ TUAN CHAN TECK CHAN (Kota Melaka).
- „ TUAN CHAN KOK KIT *alias* CHAN KIT (Sungai Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHEAL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI (Sarikei).
- „ TUAN RICHARD DAMPING ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. DAVID (Damansara).
- „ TUAN EDWIN ESSEN UNANG (Mukah).

Yang Berhormat DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).

„ DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Keningau).

„ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).

„ DATO' SERI HAJI HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).

„ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).

„ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI ENDUT, A.M.K. (Ulu Muda).

„ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI GHAZALI, A.M.N. (Matang).

„ TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Datoh).

„ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).

„ TUAN HIEW NYUK YING (Tawau).

„ DATO HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA, S.A.P. (Maran).

„ TUAN IBRAHIM BIN MUHAMMAD, P.B., P.P.M., P.P.N. (Rantau Panjang).

„ TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).

„ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).

„ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).

„ TUAN JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).

„ TUAN KAMALUDDIN BIN MAAMOR (Hilir Perak).

„ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).

„ TUAN MARK KODING (Kinabalu).

„ DATUK LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).

„ TUAN LEE KAW (Kluang).

„ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).

„ TUAN LIBEN ANAK KATO (Betong).

„ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).

„ TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING, A.M.K. (Padang Serai).

„ TUAN LIM KIT SIANG (Petaling).

„ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).

„ TUAN MOHAMAD TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).

„ TUAN HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).

Yang Berhormat TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).

- „ TAN SRI DATUK HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN HAJI MOHAMMAD TAUFECK BIN O.K.K. HAJI ASNEH, D.S.K., B.K., P.P.M. (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS, P.M.P., A.M.P. (Parit).
- „ TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).
- „ TUAN MOHD. NAKHAIE BIN HAJI AHMAD (Baling).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO NIK HASSAN BIN WAN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.N.B.S., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- „ DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.N., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- „ TUAN PATRICK ANAK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN P. PATTO (Menglembu).
- „ TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Bukit Mas).
- „ DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, S.P.D.K., J.P. (Silam).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.G.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, J.M.N., A.M.P., P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIBAT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, A.M.P., P.J.K. (Arau).
- „ TUAN RAYMOND SZETU MEI THONG (Lambir).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Raub).
- „ DR TAN TIONG HONG (Kemping).

Yang Berhormat TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B.
(Tumpat).

- „ TUAN TING CHEK MING (Bruas).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ TUAN UMAR BIN HAJI ISMAIL, A.M.N., P.P.T. (Padang Rengas).
- „ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN WONG HOONG KEAT (Tanjong).
- „ DATUK DR WONG SOON KAI, P.N.B.S., P.N.B. (Sibu).
- „ TUAN YANG CHOONG FU, J.P. (Kinta).
- „ PUAN YONG FATIMAH BINTI MOHD. RAZALI, A.M.N., P.J.K.
(Kuala Kangsar).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ DATO HAJI YUSOF BIN MALIM KUNING *alias* ABDUL RAHMAN BIN
MOHD. JANI, D.P.M.J., P.I.S., B.S.I. (Panti).
- „ TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI, P.J.K. (Permatang Pauh).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Khamis, 26hb November, 1981

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusi-*
kan Mesyuarat)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN

PENANAMAN PADI SAWAH
DI SARAWAK

1. **Datuk Edwin anak Tangkun** minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada Kementerian beliau akan melancarkan penanaman padi sawah secara besar-besaran di tiap-tiap Bahagian Negeri Sarawak.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Edmund Langgu anak Saga): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertanian Sarawak akan melancarkan penanaman padi sawah secara besar-besaran di tiap-tiap Bahagian seperti berikut:

(i) *Bahagian (Division) Pertama*

Seluas 4,000 ekar di kawasan Utara Samarahan akan dijadikan kawasan penanaman padi dua kali setahun yang termasuk di dalam projek lembah Samarahan. Buat masa ini seluas 200 ekar telah pun ditanam dengan padi dua kali setahun di kawasan tersebut. Selain dari itu di bawah Skim Parit dan Taliair, projek penanaman padi dua kali setahun juga telah dijalankan di Tanjong Purun, Lundu yang meliputi kawasan seluas 422 ekar.

(ii) *Bahagian Kedua*

Di bawah Skim Projek Pengairan Kecil Kebangsaan, seluas 1,680 ekar yang merangkumi kawasan Sebulok-Engkala, Sg. Entulang dan Sungai

Gran yang terletak di sepanjang lembah Batang Lupar akan dimajukan. Kawasan ini adalah merupakan penambahan kepada kawasan 3,000 ekar yang telah ditanam dengan padi dan tanaman-kontan pada luar musim di kawasan Stumbin-Binjat. Dari itu jumlah kawasan di lembah Batang Lupar yang akan ditanam dengan padi dan tanaman kontan pada luar musim adalah seluas 4,680 ekar yang meliputi kawasan Entubu-Kupang dan Kali-Kaba dan lembah Batang Krian. Pembinaan kemudahan-kemudahan paritan di kedua-dua kawasan ini adalah sedang dalam pembinaan. Selain daripada Skim Projek Pengairan Kecil Kebangsaan, seluas 800 ekar sedang ditanam dengan padi dua kali setahun di kawasan Banting, Lembah Btg. Lingga di bawah Skim Projek Taliair.

(iii) *Bahagian Ketiga*

Kawasan seluas 1,060 ekar di kawasan Ranan dan Sungai Sanga (Daerah Kanowit) akan ditanam dengan padi dua kali setahun apabila siapnya kemudahan parit dan taliair yang sedang dalam pembinaan. Kawasan tersebut juga adalah di bawah Skim Projek Pengairan Kecil Kebangsaan. Selain daripada itu Skim Projek ini juga meliputi kawasan seluas 1,400 ekar di Lebaan-Bawang Assan, Daerah Sibul. Dari itu jumlah kawasan di bahagian ini ialah seluas 2,460 ekar akan ditanam dengan padi iaitu di Lembah Batang Rejang.

(iv) *Bahagian Keempat*

Seluas 1,200 ekar akan diusahakan dengan penanaman padi dua kali

setahun di kawasan Paya Selanyau, Daerah Miri, seluas 250 ekar telah pun dimulakan dan akan meliputi keseluruhan kawasan yang dijalankan di bawah Skim Parit dan Taliair. Satu kawasan lagi yang meliputi seluas 300 ekar di Benawa, Daerah Marudi akan juga ditanam dengan padi dua kali setahun di bawah skim yang sama.

(v) *Bahagian Kelima*

Di bawah Projek Lembah Limbang seluas 23,400 ekar tanah telah dicadang untuk diusahakan tanaman padi dua kali setahun di bawah skim Parit dan Taliair dan 27,000 ekar dicadangkan di bawah Skim Parit untuk padi sawah dan tanaman kontan pada luar musim. Selain daripada itu kawasan seluas 760 ekar di Merapok, Daerah Lawas akan juga diusahakan dengan tanaman padi dua kali setahun.

(vi) *Bahagian Keenam*

Di kawasan Matu Daerah Daro juga terlibat di dalam Skim Projek Pengairan Kecil Kebangsaan yang meliputi kawasan seluas 6,390 ekar. Buat masa ini 1,000 ekar telah pun ditanam dengan padi. Pembinaan parit dan taliair sedang berjalan.

(vii) *Bahagian Ketujuh*

Di kawasan ini tidak terdapat banyak kawasan yang sesuai untuk tanaman padi secara giat memandangkan keadaan muka buminya yang berbukit-bukit. Bagaimanapun kawasan seluas 300 ekar akan ditanam dengan padi dua kali setahun di Nanga Merit, Daerah Kapit pada tahun 1982.

Datuk Edwin anak Tangkun: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana baru-baru tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri Pertanian menyatakan bahawa ada kelemahan-kelemahan penanam padi sawah di negeri Sarawak. Kita dapati bahawa negeri Sarawak belum lagi dapat mengeluarkan hasil padi dua kali dalam setahun. Oleh hal yang demikian, saya ingin tahu adakah Kerajaan bercadang

mencari punca-punca yang lain untuk mencepatkan tanaman padi sawah dengan cara moden.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Tuan Yang di-Pertua, jawapan kepada pertanyaan seperti ini telah terkandung di dalam jawapan asal saya tadi.

Tuan Chieng Tiong Kai: Soalan tambahan. Saya ingin meminta Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan sama ada beliau sedar di negeri Sarawak kebanyakan petani-petani tidak berminat menanam padi sawah. Jika ia, sama ada Kementeriannya akan mengadakan satu rancangan untuk menggalakkan petani-petani itu menanam lebih banyak lagi tanaman itu di negeri Sarawak?

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Tuan Yang di-Pertua, saya kurang dengar, sama ada menanam padi sawah atau apa.

Tuan Chieng Tiong Kai: Padi sawah.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Padi sawah, di dalam kawasan-kawasan yang ada tanah basah atau tanah paya yang sesuai untuk tanaman padi dua kali setahun atau sekali setahun memang itulah hasrat Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan untuk meluaskan tanah-tanah untuk kegunaan seperti itu.

Tuan Racha Umong: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Mengenai pelancaran penanaman padi secara besar-besaran tadi, sebentar tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri telah pun memberitahu ada beberapa tempat yang akan dilancarkan tentang penanaman padi. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini tentang rancangan menanam padi di Bahagian Kelima di Limbang terlampau lama beberapa tahun yang lalu hingga hari ini belum ada apa-apa buktinya. Sama ada rancangan yang disebut tadi diharuskan atau lain-lain rancangan.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Diharuskan, Tuan Yang di-Pertua.

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning: Soalan tambahan. Dari penjelasan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi menerangkan Sarawak

akan ditanam padi secara besar-besaran. Soalan saya adakah Kementerian bercadang untuk membanyakkkan jenis-jenis benih padi untuk ditanam dalam negara kita ini?

Tuan Yang di-Pertua: Dalam negarakah atau di Sarawak?

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning: Di Sarawak.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Ya.

Tuan Abdul Kadir bin Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Oleh sebab pengeluaran padi perlu juga dilihat dari sudut keselamatan negara, soalan saya adakah dengan adanya penanaman padi secara besar-besaran di Sarawak ini akan mencukupi keperluan beras negara dengan sepenuhnya?

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Itulah memang tujuan Kerajaan untuk mengeluarkan padi atau beras mencukupi keperluan negara kita termasuk Sarawak dan Sabah.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Chian Heng Kai.

Tuan Lee Lam Thy: Soalan No. 2.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini akan saya kemukakan di akhir nanti sekiranya ada waktu.

PERUBATAN TRADISIONAL

3. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: minta Menteri Kesihatan menyatakan apakah dasar Kerajaan mengenai sistem perubatan tradisional dan pernahkah kajian teliti dibuat mengenai masalah ini dan apakah usaha yang telah dilakukan untuk memajukan lagi sistem perubatan tradisional. Adakah Yang Berhormat Menteri sedar bahawa sebahagian besar pokok kayu yang menjadi sumber perubatan tradisional itu telah musnah kerana penebangan hutan di bawah rancangan pembukaan tanah yang dilakukan oleh Kerajaan, dan jika sedar, adakah sebarang usaha untuk menanam semula pokok-pokok berkenaan.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana

Ahli Yang Berhormat mungkin maklum, amalan perubatan di negara ini adalah tertakluk di bawah Akta Perubatan, 1971. Peruntukan-peruntukan di bawah Akta ini pada amnya adalah berhubung dengan amalan perubatan dan pembedahan mengikut cara-cara yang moden. Untuk perubatan tradisional pula, Seksyen 34 (1) Akta tersebut jelas memperuntukkan bahawa tiada apa-apa juapun dalam Akta ini yang boleh dianggap sebagai penghalang hak seseorang untuk mengamalkan sistem pengubatan mengikut cara Melayu, Cina, India atau lain-lain cara asli.

Beberapa kajian dalam menggunakan tumbuh-tumbuhan untuk perubatan tradisional sedang dijalankan oleh universiti-universiti tempatan. Walau bagaimanapun, masalah ini menjadi lebih rumit lagi dengan adanya berbagai bentuk cara perubatan tradisional yang diamalkan di negara ini.

Penebangan hutan bagi pembukaan tanah tidaklah dapat kita elakkan dalam proses pembangunan. Dalam proses tersebut jua sama ada ianya akan merosakkan sumber-sumber perubatan tradisional ataupun tidak, adalah merupakan suatu perkara spekulatif, dan sukar untuk saya memberikan jawapan yang tepat atas masalah ini.

Dato' Haji Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kementerian telah mengkaji berhubung dengan ubat-ubat tradisional yang wujud sekarang dengan banyaknya terutamanya yang datang dari Indonesia, makjun-makjun, sama ada akan mendatangkan mudarat pula jikalau tidak diadakan kajian dengan rapi?

Tuan Yang di-Pertua: Soalan makjun ini di luar daripada soalan asal (*Ketawa*).

Tuan Chan Teck Chan: Adakah Kementerian Kesihatan akan menimbangkan untuk mengadakan satu Akta yang bernama Akta Perubatan Tradisional untuk memperindungi dan menggalakkan amalan perubatan secara tradisi dan juga sebelum sesuatu keputusan dibuat mengenai rawatan perubatan tradisi, adakah Kementerian Kesihatan akan menjemput perwakilan pakar-pakar perubatan tradisi bersama-sama dengan pegawai-pegawai Kementerian dan

pegawai-pegawai universiti tempatan untuk mengkaji masalah ini?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat mungkin maklum bahawa sukar untuk mengadakan satu Akta untuk melindungi cara perubatan tradisional oleh kerana di dalam negara ini ada berbagai cara dan apakah perubatan tradisional mengikut keturunan iaitu cara Melayukah, cara Cinakah, cara Indiakah dan di Sabah dan Sarawak ada lain-lain cara perubatan tradisional. Walau bagaimanapun kita tidak menghalang, kita juga tidak menafi hak seseorang untuk mengamalkan perubatan tradisional bahkan ada satu hospital swasta di mana amalan perubatan tradisional ada juga dijalankan dengan perubatan moden.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kementerian Kesihatan mengambil satu usaha untuk menggunakan bahan-bahan dari ubat-ubatan tradisional supaya dikaji dan dijadikan sebagai satu ubat yang moden yang boleh digunakan secara menyeluruh dan dapat dimanfaatkan?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, kajian ke atas tumbuh-tumbuhan perubatan tradisional sedang dijalankan oleh beberapa universiti tempatan dan mereka sedang giat juga meneliti sumber-sumber itu supaya mendapat tahu secara moden sama ada tumbuh-tumbuhan itu boleh digunakan untuk perubatan yang boleh dikatakan tradisional dan moden.

Tuan Shaari bin Jusoh: Soalan tambahan. Kedapatan di dalam hospital-hospital pihak bomoh-bomoh yang mengubat tradisional khasnya sebagai patah dan sebagainya ada setengah menolongkan mengubat pesakit-pesakit yang berkenaan secara curi-curian dan ada kedapatan di setengah tempat, hospital membenarkan dengan kerelaan tetapi ada setengah yang menahan. Adakah Yang Berhormat bercadang untuk memberi kelonggaran kepada pengubat-pengubat tradisional khasnya sebagaimana saya kata mengubat patah tadi?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, dasar Kementerian Kesihatan, dasar Kerajaan ialah di dalam hospital-hospital Kerajaan satu sistem sahaja digunakan iaitu

sistem perubatan cara moden dan jikalau ada orang-orang yang mengamalkan perubatan tradisional pula di hospital ini, ini tidak dibenarkan secara rasmi.

Tuan A'harul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Oleh kerana Akta Perubatan ini adalah terkandung kepada hospital-hospital dan perubatan cara moden yang dikatakan oleh Menteri tadi tetapi ada bomoh-bomoh seperti perubatan sakit jiwa, boleh baik. Setengah-setengah Pegawai Perubatan membenarkan bomoh ini didapati baik. Adakah Menteri sedar perkara ini telah dibenarkan oleh setengah-setengah Pegawai Perubatan dan bolehkah bomoh-bomoh ini masuk ke dalam wad-wad pesakit jiwa ini.

Tuan Yang di-Pertua: Jawapan kepada soalan tambahan ini sudah ada terkandung di dalam jawapan masalah patah tadi. Ada hendak tambah lagi Yang Berhormat.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Saya tidak hendak tambah lagi.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, cara perubatan tradisional bagaimana orang-orang Melayu sangat berjaya ialah mengubat orang patah sehinggakan di Hospital Kuala Trengganu suatu ketika dahulu pihak berkuasa doktor di situ memanggil bomoh patah daripada luar mengubat dulu sebelum diberi perubatan secara hospital. Dan oleh kerana perkara ini merupakan satu pengakuan terhadap kepakaran bomoh-bomoh patah ini adakah pihak Kementerian berkenaan bercadang hendak mengkaji kemungkinan melantik consultant-consultant yang terdiri daripada bomoh-bomoh patah ini dan ditempatkan di tiap-tiap hospital di negara ini.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih atas cadangan itu tetapi masalah yang kita semua menghadapi ialah siapa yang boleh diiktirafkan sebagai pakar di dalam perubatan tradisional walaupun ada juga orang yang dikatakan merekalah pakar di dalam bidang itu tetapi belum ada satu taraf yang boleh kita katakan ini taraf di mana mereka boleh dianggap sebagai pakar walaupun ada kepercayaan orangramai terhadap perkhidmatan mereka.

Tuan Chan Teck Chan: Soalan tambahan, Tuan Speaker. Adakah Yang Berhormat Menteri Kesihatan sedar bahawa tindakan yang selalu diambil oleh Kementerian untuk memeriksa kedai-kedai ubat tradisi ini sebagai langkah untuk mencerooboh hak asasi mereka yang menjual ubat tradisional kerana standard unsur-unsurnya selalu dikatakan ada beracun tetapi tidak dirundingkan dengan association perubatan tradisional.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, apa yang melanggarkan undang-undang iaitu apabila sesiapa yang menjual ubat-ubat yang mengandungi unsur-unsur yang boleh dikatakan dalam Akta itu sebagai, dengan izin "poisonous—poisons" dan jikalau hendak menjual ubat yang mengandungi poisons itu hanya dibenarkan oleh doktor-doktor ataupun ahli-ahli Farmasi. Dan jikalau seorang pengamal perubatan tradisional itu menjual bahan-bahan ini, ini tentulah salah dari segi undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Abdul Shukur bin Haji Siraj.

Tuan Haji Umar bin Haji Ismail: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 4.

Tuan Yang di-Pertua: Ini saya akan kemukakan di akhir nanti.

GURU-GURU KATEGORI C2 DAN C1— KENAIKAN PANGKAT

5. Tuan Abdul Rahman bin Daud minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah Kementerian Pelajaran bercadang memberi keutamaan kepada guru-guru dari Kategori C2 dan C1 dalam kenaikan pangkat seperti yang diberikan kepada guru-guru lepasan universiti yang telah lama berkhidmat sebelum memasuki Universiti, memandangkan mereka ini semua telah lama dan banyak membuat jasa dan khidmat kepada negara, untuk dinaikkan pangkat dari guru penolong kepada guru besar dan seterusnya.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato Chan Siang Sun): Tuan Yang di-pertua, untuk makluman Ahli Yang terhormat, kenaikan pangkat guru dalam semua kategori adalah berdasarkan kepada faktor-faktor seperti

adanya jawatan-jawatan kenaikan pangkat yang kosong, memenuhi syarat-syarat yang ditentukan dalam skim perkhidmatan dan mempunyai kebolehan yang diperlukan oleh jawatan itu. Oleh yang demikian, Kementerian sentiasa memberi peluang yang sama kepada semua guru-guru yang mempunyai kelayakan dan kebolehan yang dikehendaki mengikut prinsip perkhidmatan yang sedia ada.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana sedia maklum pada tahun hadapan Kementerian Pelajaran akan mewujudkan ataupun akan menubuhkan Pejabat Pelajaran Daerah di hampir seluruh negara. Soalan saya, adakah setengah daripada guru-guru C1 dan C2 akan juga dilantik mengisi jawatan di dalam Pejabat Pelajaran Daerah itu.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, mereka itu jikalau dalam Kategori C1-C2 tentulah di dalam perkiraan ini.

Tuan Lee Kaw: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Timbalan Menteri berkenaan sedar Kementerian Pelajaran sebelum menjalankan dasar baru ada banyak Guru Besar di dalam C2 berkhidmat dalam sekolah-sekolah menjadi Guru Besar beberapa tahun dan oleh kerana Kementerian Pelajaran menjalankan dasar baru banyak guru-guru ini sudah diturunkan kerusi dari.

Tuan Yang di-Pertua: Apa yang turun! (Ketawa).

Tuan Lee Kaw: Pangkat. (Ketawa) Dari Guru Besar di Sekolah Menengah kepada guru-guru di Sekolah Rendah sahaja. Dan jika sedar tidaklah ini menunjukkan Kementerian Pelajaran tidak appreciate perkhidmatan dari guru-guru di sekolah-sekolah.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, berkaitan dengan apa yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu bila kita melaksanakan skim ini jikalau mereka tidak dijadikan Guru Besar yang disebutkan oleh beliau itu, barangkali jawatan seseorang Guru Besar pada masa itu tidak mematuhi prinsip

perkhidmatan ataupun skim perkhidmatan itu. Walau bagaimanapun, jikalau ada kes semacam itu kita pun untuk menghargai perkhidmatan Guru Besar pada masa itu dan kita pun secara runding mencari satu tempat yang agak sesuai dengan hasrat guru itu supaya guru itu tidak jatuh mukanya. Melalui cara ini kita tidaklah ada ugutan daripada mereka.

Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan kepada Timbalan Menteri Pelajaran bahawa kata beliau ada Pegawai-pegawai Pelajaran di Daerah-daerah besok terdiri daripada C1 dan C2 iaitu C2 kelulusan SPM dan C1 daripada Sijil Tinggi Pelajaran tetapi adakah Timbalan Menteri sedar D1 dan D2 ialah kelulusan Universiti jadi diawasi atau dikawal oleh pegawai-pegawai yang lebih rendah pelajarannya. Tidakkah canggung ataupun perasaan yang tidak senang kepada orang-orang di bawah yang tinggi pelajarannya.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, bila kita akan menubuhkan Pejabat Pelajaran Daerah tahun depan kita akan mulakan. Tiap-tiap Pejabat Pelajaran Daerah akan dipimpin oleh seorang pegawai Kategori D1 yang mana berpangkat G dan di bawahnya ada subordinate staff C1 dan C2. Jadi, tentulah tiap-tiap Pejabat Pelajaran Daerah akan dapat diuruskan mengikut struktur Pejabat Pelajaran Daerah itu. Kita berharaplah tidak ada menimbulkan masalah-masalah oleh kerana jawatan-jawatan itu pun boleh dikatakan tidak banyak, jadi tentulah ada rebutan jawatan itu. Walau bagaimanapun, Kementerian Pelajaran tentulah akan memainkan peranan yang adil supaya jawatan-jawatan itu tentulah akan dijabat oleh pegawai-pegawai yang layak dan pegawai-pegawai yang ada pengalaman dalam urusan perkhidmatan pelajaran.

PENGANIAYAAN KANAK-KANAK

6. **Datuk Dr Hee Tien Lai** minta Menteri Kebajikan Am menyatakan:

- (a) bilangan kes-kes menyalahgunakan kanak-kanak dalam tahun 1979, 1980

dan sehingga bulan September, 1981; dan

- (b) bilangan orang-orang yang didapati bersalah dan dihukum di bawah Akta Kanak-kanak dan Orang Muda, 1974 (ulangkaji 1980) dalam tempoh setahun yang lalu.

Menteri Kebajikan Am (Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Tuan Yang di-Pertua, untuk bahagian (a), sukacita saya menerangkan bahawa daripada tahun 1979 hingga bulan September, 1981 Jabatan Kebajikan Masyarakat di Semenanjung Malaysia telah menerima sejumlah 298 aduan mengenai kes-kes penganiayaan kanak-kanak iaitu:

75 kes bagi tahun 1979

115 kes bagi tahun 1980

108 kes bagi tahun 1981 (sehingga bulan September)

Kes-kes ini termasuk:

116 kes kanak-kanak tercedera

100 kes kanak-kanak terbiar (abandoned)

7 kes kanak-kanak yang dijual-beli

25 kes kanak-kanak yang mengemis

Kesemua kes ini telah disiasat dengan teliti dan tindakan yang diambil ialah:

101 kanak-kanak dimasukkan ke Rumah Kanak-kanak buat sementara dan seterusnya di kembalikan kepada keluarga masing-masing jika didapati sesuai; mereka yang tidak ada keluarga ditempatkan dengan keluarga angkat yang didapati boleh memelihara kanak-kanak itu.

146 kanak-kanak telah diletakkan di bawah seliaan Jabatan Kebajikan Masyarakat.

26 orang kanak-kanak telah diselamatkan dan dikembalikan kepada ibubapa atau penjaga mereka masing-masing.

10 kes kanak-kanak tidak ada bukti tuduhan dan dilepaskan;

15 kes yang dianggap serius telah dirujuk untuk tindakan Polis.

(b) Mengikut laporan Polis, dalam tempoh setahun yang lalu sejumlah 8 orang telah didapati bersalah dan dihukum di bawah Akta Kanak-kanak dan Orang-orang Muda, 1974 iaitu 7 orang berkaitan dengan menjual-beli kanak-kanak dan seorang bersabit dengan deraan kanak-kanak atau menyiksa kanak-kanak. Mereka ini adalah di antara 27 orang yang disyaki menjual-beli kanak-kanak dan 3 orang yang disyaki menyiksa kanak-kanak.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Speaker, memandangkan bahawa terdapat banyak kes-kes menyalahguna kanak-kanak, suka saya mendapat tahu sama ada Kementerian yang berkenaan ataupun Jabatan Kebajikan yang berkenaan mempunyai kakitangan yang cukup untuk melaksanakan berbagai-bagai undang-undang berkenaan dengan kes-kes itu.

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini cukup tetapi kami memerlukan kerjasama daripada orang ramai.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, setahu kita khashya daripada ibubapa tentulah tidak mahu menyiksa anak-anaknya sendiri. Kebanyakan manusia tidak suka.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak payah panjang-panjang sangat, soal tambahannya sahaja.

Tuan Shaari bin Jusoh: Soalan tambahannya, boleh jadi yang menyiksa kanak-kanak itu terdiri daripada keluarga dan ibu bapanya sendiri, dan kalau begitu tidakkah Kementerian yang berkenaan akan menyiasat orang-orang yang menyiksa itu kedapatan setengah-setengah daripada berpenyakit jiwa dan sebagainya.

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Tuan Yang di-Pertua, bukanlah semua, kebanyakan ibubapa tidak menyiksa kanak-kanak di negeri ini tetapi kebanyakan siksaan ini ialah barangkali kanak-kanak yang sudah tidak mempunyai ibubapa ataupun ibubapa mereka sudah pun bercerai.

Tuan Chan Teck Chan: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri

memberitahu apakah sebab musababnya yang mengakibatkan berlakunya penganiayaan dan penyiksaan budak-budak baik oleh ibubapa mereka atau oleh penjaganya. Dan selama ini berlakunya kes-kes penganiayaan atau penyiksaan ini berapakah ibubapa telah dihukum dan dihadapkan ke mahkamah kerana didapati bersalah di bawah Akta yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua: Itu sudah termasuk dalam jawapan yang pertama tadi.

AKTA PENGAMBILAN BALIK TANAH 1960

7. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan apakah kelemahan-kelemahan yang boleh menyekat kelancaran pentadbiran pengambilan balik tanah, yang terdapat dalam Akta Pengambilan Balik Tanah 1960. Apakah langkah Kerajaan untuk mengatasi masalah itu.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Puan Shariffah Dorah binti Syed Mohamad): Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum bahawa tidak ada undang-undang dapat bertahan selamalamanya tanpa apa-apa perubahan dan pindaan bagi menyesuaikannya dengan kehendak-kehendak semasa melainkan Al-Quran memandangkan Akta Pengambilan Balik Tanah 1960 ini telah pun berusia 20 tahun, sudah tentulah terdapat beberapa peruntukan yang dirasai memerlukan pindaan atau pengubahsuaian. Kerajaan dari masa ke semasa membuat beberapa pindaan terhadap Akta ini dan pada masa ini pun Kerajaan sedang mengambil tindakan untuk memperkemaskinikan lagi Akta ini bagi menyesuaikannya dengan kehendak-kehendak pembangunan yang sedang pesat dijalankan.

Ahli Yang Berhormat bolehlah bersedia dari sekarang untuk memberikan pandangan-pandangan yang positif apakala ianya dibentangkan bagi diluluskan pindaan-pindaannya di Dewan yang mulia ini apakala tiba masanya kelak.

Tuan Chan Kok Kit: Soalan tambahan. Apakah tindakan akan diambil oleh Kerajaan terhadap tanah-tanah yang dibiarkan kosong dan tidak digunakan melebihi dua tiga tahun dalam Akta tersebut.

Puan Shariffah Dorah binti Syed Mohamed: Saya minta ulang soalan itu sekali lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Ulang soalan itu sekali lagi.

Tuan Chan Kok Kit: Apakah tindakan oleh Kerajaan terhadap tanah-tanah yang dibiarkan kosong dan tidak diguna melebihi dua tiga tahun dalam Akta tersebut.

Tuan Yang di-Pertua: Ini Akta yang sudah ada, tidak payah ditanya. Perkara itu boleh dapat dalam Akta itu sendiri. Jadi Peraturan Mesyuarat tidak membenarkan pertanyaan perkara yang boleh dapat dalam Akta.

KILANG MENGISAR PADI BUMIPUTERA

8. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada beliau sedar kilang-kilang kecil kepunyaan Bumiputera terpaksa ditutup kerana keadaan subsidi dan mereka tidak mempunyai satu lesen yang sama untuk membeli dan juga menjual padi dan jika ya, apakah tindakan yang diambil oleh Kementerian mengenai perkara ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam (Tuan Hussein bin Mahmud): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa pelaksanaan Skim Subsidi Harga Padi ada menimbulkan kesulitan kepada kilang-kilang kecil yang mengambil upah kisar pada pesawah-pesawah. Keadaan tersebut berlaku kerana pesawah-pesawah lebih cenderung menjual hasil padi mereka untuk mendapatkan subsidi dan sebaliknya membeli beras untuk keperluan hariannya.

Bagi membantu mengatasi kesulitan kilang-kilang kecil tersebut, LPN dengan kerjasama Kerajaan Negeri telah mengambil tindakan memberi kenaikan ke taraf komersial kepada kilang-kilang yang memohon dan memenuhi syarat-syarat yang ditetapkan. Dengan itu mereka boleh membeli padi, mengisar dan

menjual hasil beras kisarannya. Bilangan kilang-kilang kecil yang diberi kenaikan ke taraf komersial ialah 14 buah iaitu 13 buah kilang bumiputera dan sebuah bukan bumiputera dalam tahun 1980 manakala 38 buah kilang bumiputera dan 35 buah kilang bukan bumiputera sehingga bulan September, 1981.

Juga bagi lain-lain kilang kecil LPN telah menggunakan beberapa dari mereka dalam sistem upah kisar bagi mengisar beras yang dalam stok LPN.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Ting Chek Ming.

Tuan P. Patto: Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 9.

Tuan Yang di-Pertua: Ini saya akan kemukakan di akhir nanti, jika ada waktu.

PERBINCANGAN PERDANA MENTERI MALAYSIA—CHINA/THAILAND/PRESIDEN INDONESIA

9. Tuan P. Patto (*di bawah S. O. 24 (2)*) minta Perdana Menteri menyatakan hasil-hasil perbincangan yang telah diadakan dengan.

- (i) Perdana Menteri China;
- (ii) Presiden Indonesia;
- (iii) Perdana Menteri Thai, nyatakan sejauh mana pencapaian hubungan negara kita mahupun dari segi sosial, perdagangan dan sebagainya dengan negara-negara tersebut.

10. Tuan Lim Kiam Hoon minta Perdana Menteri menyatakan hasil lawatan beliau ke Negara Republik Indonesia dan Thailand baru-baru ini dari segi kepentingan keselamatan sosial, ekonomi dan perhubungan antara Negara-negara ASEAN.

Menteri Luar Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 10 ini adalah sama dengan soalan No. 9, jadi izinkan saya menjawabkan sekali.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, boleh. Silakan.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, perbincangan di antara Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dengan Perdana Menteri China tertumpu terutama kepada isu-isu serantau dan isu-isu dua-hala. Mengenai isu Kampuchea, kedua-dua Perdana Menteri bersetuju tentang perlunya pengunduran tentera asing dan hak rakyat Kampuchea untuk memilih Kerajaan mereka sendiri melalui pilihanraya di bawah kelolaan Bangsa-bangsa Bersatu. Tetapi walaupun terdapat persamaan pendapat mengenai objektif-objektif ini terdapat pula perbezaan pendekatan (approach) di antara Malaysia dengan China. Bagi pihak kita Malaysia ingin melihat bahawa sementara tekanan dibuat ke atas Vietnam untuk menarik (abandon) dasarnya sekarang terhadap Kampuchea itu pintu untuk mengadakan dialog dengan Vietnam patutlah terus dibuka dengan tujuan menyelesaikan masalah tersebut melalui rundingan.

Mengenai isu-isu dua-hala, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita telah menyatakan pandangan berat, concerned kita di atas sikap China yang mengasingkan di antara perhubungan rakyat dengan rakyat, Kerajaan dengan Kerajaan dan membuktikan ada perhubungan antara Komunis Parti China dengan Komunis Parti Malaya. Bagi jawapannya, Perdana Menteri China menyatakan bahawa pihak China merasa berkewajipan (they felt obliged) untuk meneruskan sokongan moral dan politik, bukan material katanya. moral dan politik dengan Parti Komunis Malaya. Jawapan ini sudah tentu tidak memuaskan dan perasaan kita itu kita beritahu kepada mereka. Walaupun begitu, kita mengambil ingatan bahawa Kerajaan China telah mengambil langkah-langkah untuk menghapuskan halangan-halangan yang ada dalam hubungan di antara kedua negara seperti penutupan Radio Suara Revolusi yang kita tahu pada waktu itu adalah dipancarkan daripada Tanah Wilayah China.

Berkenaan dengan perdagangan (trade), pihak kita menarik perhatian China kerana berkurangan eksport bahan-bahan utama kita kepada negara China. Pihak Perdana Menteri China menjawab bahawa tahun 1980 katanya

adalah sangat tinggi harga getah pada masa itu dan juga ekonomi China adalah sangat merosot dan budget deficitnya adalah sebanyak US\$6.8 billion. Jadi kerana ekonominya merosot dan harga getah kita tinggi itulah agaknya maka merosot juga pengimportnya ke dalam negara China dan kurang import ini bukanlah hanya dari Malaysia tetapi juga daripada negara-negara lain.

Bagi pihak negara China juga memberi jaminan kepada kita umpamanya mereka akan meneruskan perdagangan dua-hala dan sanggup memberi layanan yang lebih istimewa kepada PERNAS supaya PERNAS boleh mengambil bahagian yang lebih banyak lagi di mini fair mereka yang diadakan dari semasa ke semasa di negara China dan China juga bersetuju untuk mulai mengeksport kepada kita arang batu ke Malaysia untuk digunakan sebagai tenaga kita dalam Lembaga Letrik Negara. Perdana Menteri China juga sanggup memperjuangkan kepentingan negara membangun termasuk Malaysia katanya di perjumpaan Cancun pada waktu itu yang sudah pun diadakan dan ini adalah satu daripada jaminan yang dibuat oleh Perdana Menteri China. Jadi hasil daripada lawatan tersebut yang lebih penting ialah ianya memberi peluang kepada kedua-dua pihak untuk mendapatkan pengertian yang lebih jelas mengenai pendirian masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri lakukan ke Indonesia dan Thailand pada bulan Ogos yang lalu adalah dilaksanakan dalam konteks biasa, iaitu pertukaran pendapat dan konsultasi yang sering dilaksanakan di antara pemimpin negara Indonesia dan Malaysia dan antara pemimpin negara Thailand dengan pemimpin kita. Di kedua tempat Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita telah berbincang dengan pucuk pimpinan negara-negara tersebut berbagai-bagai perkara yang menyentuh soal perhubungan dua-hala dan juga masalah serantau dan masalah antarabangsa. Presiden Suharto dan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah melahirkan perasaan gembira terhadap perhubungan yang erat dan tali persahabatan yang kukuh yang terjalin di antara Indonesia dan Malaysia. Bersama

dengan Perdana Menteri Thailand juga perbincangan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dengan beliau mencapai kata sepakat bahawa kerjasama di dalam berbagai bidang di antara Malaysia dan Thailand adalah sangat memuaskan. Jadi kedua pemimpin negara tersebut bersetuju bahawa kerjasama yang erat dan tali persahabatan yang kukuh di antara negara mereka dan Malaysia akan terus dipertingkatkan dan diperkukuhkan.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan kepada kedua pemimpin negara tersebut bahawa Malaysia memberi keutamaan kepada kestabilan perhubungan dua-hala di antara Malaysia dan negara-negara mereka. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah juga memberi jaminan bahawa dasar-dasar luar negeri dan Kerajaan Malaysia tidak akan berubah dengan pimpinan baru di bawah pimpinannya dan menegaskan akan memberi perhatian sepenuhnya terhadap mengimplementasikan dasar-dasar yang telah digariskan.

Presiden Suharto dan Perdana Menteri Prem daripada Thailand bersependapat dengan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bahawa ASEAN telah mencapai perkembangan yang sangat memuaskan sehingga berkeupayaan untuk memainkan peranan yang positif di dalam memberi sumbangan terhadap mencapai kestabilan politik dan perkembangan ekonomi di rantau ini. Mereka bersetuju bahawa identiti ASEAN ini perlu dipelihara dan dipertingkatkan dan mereka juga bersependapat berkenaan dengan dasar ASEAN terhadap Kampuchea dan juga terhadap Afghanistan.

Ingin dinyatakan di sini bahawa lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke Indonesia dan Thailand adalah satu lagi langkah di dalam memperkukuhkan tali persahabatan yang erat di antara Malaysia dan kedua negara tersebut dan dari segi ini lawatan-lawatan itu telah mencapai kejayaan yang diinginkan.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat tahu daripada Yang Berhormat Menteri iaitu sejauh manakah perbezaan antara hubungan dua hala antara negara kita dengan Indonesia

dan Thailand dengan hubungan sebagai sebahagian daripada Anggota Pakatan ASEAN. Dan sejauh manakah masalah yang dihadapi iaitu masalah hubungan China Komunis dengan Parti Komunis Malaya akan memberi kesan kepada keadaan perhubungan antara negara kita dengan China pada masa hadapan dalam konteks perkembangan di Vietnam dan juga di Asia Tenggara pada umumnya.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa tidak ada soal perbezaan di antara perhubungan kita dengan Indonesia dan perhubungan kita dengan Thailand di dalam konteks ASEAN satu jangka dan satu jarak. Dalam masalah negara China kita pun tidak berasa bahawa ada kemungkinan membawa kesulitan terhadap perhubungan negara dengan negara tetapi kita akan menentukan setiap waktu selagi China menggunakan dasar yang digunakan pada masa sekarang ini maka perhubungan rakyat dengan rakyat tidak akan didorongkan.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, dengan lawatan Perdana Menteri Negeri China ke Malaysia adakah satu tarikh ditetapkan untuk lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita ke Negeri China atau adakah tarikh itu akan ditetapkan untuk satu masa sebelum pilihanraya besar yang akan datang.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, tidak ada tarikh yang ditetapkan.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sungguhpun telah pun ada persetujuan antara ASEAN dengan China atau dengan Malaysia mengenai penyelesaian isu Kampuchea, adakah Yang Berhormat Menteri setuju bahawa tindak-tanduk China itu tidaklah selaras (inconsistent) dengan objektif yang telah pun dipersetujui dan lebih merupakan satu cara dan tindak-tanduk yang bertujuan untuk menghukumkan Vietnam dengan menggunakan Kampuchea dari mencari penyelesaian bagi kepentingan rakyat Kampuchea.

Tuan Yang di-Pertua: Dalam jawapan asal tadi sudah ada, pendekatannya lain walaupun selaras dalam objektifnya. Ada hendak tambah lagi Yang Berhormat?

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tidak.

Tuan Haji Ikhwan bin Nasir: Tuan Yang di-Pertua, tadi Yang Berhormat Menteri telah menerangkan tentang hubungan negara dengan negara dan rakyat dengan rakyat di antara negara China dengan Malaysia. Saya ingin bertanya beliau apakah beliau sedar bahawa sikap ini ialah satu sikap "double standard"

Kedua, apakah sikap yang lebih positif untuk menentukan bahawa sokongan rakyat kepada rakyat telah menyebabkan keberanian communist militants di Malaysia membangun beberapa orang pewira kita.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, sudah bertalutalut kita dari pihak Malaysia mengatakan bahawa dasar ini adalah sangat luar biasa, dasar memperbezakan adanya perbezaan antara perhubungan rakyat dengan rakyat, Kerajaan dengan Kerajaan itu. Apakah perkataan "double-standard" itu boleh digunakan atau tidak tetapi kepada kita adalah sangat luar biasa.

Soal yang kedua tadi kurang jelas pada fahaman saya bagaimana hendak menjawabnya, tetapi saya mengatakan bahawa perjuangan di dalam negara kita antara Kerajaan, antara rakyat kita dengan pihak komunis adalah perjuangan kita sendiri tergantung kepada ketahanan negara dan tergantung kepada kita sendiri untuk menyelesaikannya.

Tuan Muhamad Tajol Rosli bin Mohamed Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, tadi dalam jawapan Yang Berhormat Menteri mengatakan bahawa salah satu daripada perkara-perkara yang dibincangkan ialah berkenaan dengan pembelian arang batu daripada negeri China untuk digunakan oleh LLN. Sebagaimana kita sedia maklum hari inipun sebelum kita membeli arang batu daripada negeri China, imbalan perdagangan di antara negara kita dengan negeri China lebih memberi manfaat kepada

negeri China. Saya ingin bertanya sama ada dalam perbincangan itu dibincangkan juga bagaimana cara-caranya negeri China boleh membeli lebih barangan-barangan daripada Malaysia untuk diseimbangkan perdagangan di antara Malaysia dengan China selepas Malaysia membeli arang batu daripada negeri China.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, soal pengimbangan perdagangan ini sentiasa diusahakan dengan China bukan sahaja dimaksudkan selepas daripada kita membeli arang batu.

TELOK ANSON SEBAGAI PUSAT WILAYAH KECIL

11. Tuan Au How Cheong minta Perdana Menteri menyatakan bilakah Telok Anson akan dimajukan sebagai pusat Wilayah kecil seperti yang dikatakan di perenggan 645 dalam Buku Rancangan Malaysia Ketiga.

Menteri Tak Berpotfolio (Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat bahawa projek ini adalah projek Kerajaan Negeri Perak dan ianya masih di dalam kajian Kerajaan Negeri di mana Kerajaan Negeri telah melantik pakar perunding bagi menjalankan kajian kemungkinan melaksanakan projek pembinaan Pusat Wilayah Kecil Bandar Baru Telok Anson itu. Pakar perunding tersebut telah dilantik pada 16hb April, 1981 yang lalu. Kemajuan setakat ini ialah draf laporan awal (interim report) telah pun diterima dan dibincangkan oleh Jawatankuasa Pemandu Pembangunan Bandar Baru Telok Anson. Laporan akhir (final report) pakar perunding dijangka disiapkan mengikut jadual pada akhir bulan ini.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, semasa Kerajaan menimbangkan interim report itu adalah diketahui terdapat Jabatan-jabatan ataupun Kementerian-kementerian tertentu yang telah membeli sebahagian tanah yang dirancang itu. Jadi, tidakkah ini menunjukkan tidak ada satu koordinasi antara Jabatan-jabatan Kerajaan untuk memajukan satu bandar baru bagi Telok Anson.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Bahagian yang kedua saya kurang dengar.

Tuan Yang di-Pertua: Ulang sekali lagi bahagian yang kedua soalan.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, buat sementara ini terdapat Jabatan-jabatan ataupun Kementerian-kementerian tertentu yang telah membeli sebahagian tapak yang dirancang untuk memajukan bandar Telok Anson itu. Jadi, tidakkah ini menunjukkan Kerajaan kita tidak mempunyai koordinasi yang baik antara satu Kementerian dengan Kementerian yang lain untuk memajukan kawasan itu pada keseluruhannya.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang di-Pertua saya tidak fikir begitu kerana kalau ada masalah coordination yang perlu di atasi maka tentulah Jawatankuasa Pemandu Pembangunan yang sekarang ini mengkaji interim report itu akan mengadakan apa-apa penyelarasan yang diperlukan.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, walaupun Yang Berhormat Menteri telah mengatakan ini adalah satu rancangan Kerajaan Negeri, tetapi saya ingin hendak tahu sejauh manakah Kerajaan Pusat dapat membantu Kerajaan Negeri untuk memajukan bandar baru ini?

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini belum pasti lagi bagaimanakah Kerajaan Pusat akan membantu rancangan ini kerana laporan akhir kajian yang dibuat itu mesti dikemukakan dahulu kepada Kerajaan Negeri dan setelah diketahui daripada Kerajaan Negeri apakah rancangan sebenarnya yang diterima oleh Kerajaan Negeri itu barulah saya fikir ada apa-apa bantuan yang Kerajaan Persekutuan mungkin beri pertimbangan dalam hal ini.

MAS—PENERBANGAN KE KAPIT/BELAGA

12. Tuan Sibot Miyut anak Tagong minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada Kerajaan akan menyediakan lebih banyak penerbangan MAS ke Kapit dan Belaga dan tidak seperti sekarang iaitu dua kali seminggu

sahaja kerana cepatnya pertambahan orang ramai yang hendak menaiki kapal terbang apabila ada urusan segera atau lain-lain masalah.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang di-Pertua, seperti yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, Sistem Penerbangan Malaysia mengadakan 2 penerbangan pergi-balik ke Kapit dan Belaga seminggu. Mengikut rekod, muatan purata (average load factor) untuk penerbangan ini ialah 45% bagi tahun 1979/80 dan juga bagi tahun 1980/81. Angka 45% ini adalah bersamaan 3 orang penumpang bagi tiap-tiap penerbangan. Pihak MAS sedang mengkaji perkara ini dan akan menambah penerbangan ke Kapit dan Belaga apabila muatan purata yang lebih tinggi dapat dicapai.

Tuan Chieng Tiong Kai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin meminta Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan sama ada Kerajaan akan memperbaiki dan memanjangkan di luar lapangan-lapangan terbang bandar Sarawak seperti di Kapit dan Belaga itu supaya pesawat terbang yang lebih besar dapat berkhidmat di kawasan yang terpencil itu. Dan sama ada MAS akan menambah pesawat terbang untuk berkhidmat di dalam negeri Sarawak.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, rancangan untuk menambah bilangan kapal terbang ataupun mengadakan kapal terbang yang lebih besar lagi bagi kawasan-kawasan luar bandar di Sarawak sedang ditimbang oleh Kerajaan. Dari segi menggalakkan syarikat-syarikat lain untuk membuat penerbangan ini terpujanglah kepada syarikat-syarikat berkenaan dan Kerajaan telah pun membuat dasar bahawa kawasan-kawasan yang tidak diliputi oleh MAS, syarikat-syarikat swasta boleh mengadakan penerbangan.

PERSIDANGAN KETUA NEGARA KOMANWEL DI MELBOURNE

13. Tuan Haji Ampong bin Puyon minta Menteri Luar Negeri menyatakan hasil yang

dicapai dalam Persidangan Ketua-ketua Negara Komanwel di Melbourne baru-baru ini.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, soal ini izinkan saya menjawab dengan panjang lebar. Dalam Persidangan Ketua-ketua Negara Komanwel di Melbourne baru-baru ini, ketua-ketua negara tersebut telah meninjau dan membincangkan keadaan politik dan ekonomi sedunia. Mereka telah melahirkan rasa kebimbangan di atas kemerosotan keadaan hubungan antarabangsa disebabkan oleh sikap bertegang antara negara-negara kuasa besar. Peningkatan perlumbaan mengeluarkan senjata sambil juga memberi perhatian kepada masalah di Namibia dan masalah apartheid di Afrika Selatan.

Berhubung dengan pergolakan di Kampuchea dan Afghanistan, Ketua-ketua Negara Komanwel telah mendesak supaya semua tentera asing ditarik keluar dari situ.

Mengenai isu ekonomi pula, Ketua-ketua Negara Komanwel telah meluluskan Perisytiharan Melbourne yang telah menzahirkan keazaman dari segi politik untuk mengambil tindakan yang praktik dan berkesan ke arah membasmi kemiskinan, mengurangkan ketidak-seimbangannya pembahagian kekayaan dan menggerakkan dialog antara negara-negara maju dengan negara membangun ke arah mencari penyelesaian pada masalah seperti di bidang perdagangan, kuasa, bahan makanan, kewangan dan pembiayaan.

Bagi kita, Tuan Yang di-Pertua, perkara-perkara yang mustahak kepada kita Malaysia ialah masalah Kampuchea, masalah pendatang haram dari Indochina, masalah dadah, kenaikan yuran persekolahan, protectionism dan komoditi.

Saya telah ikut serta di dalam perbincangan untuk menzahirkan pandangan dan keseimbangan kita mengenai isu-isu yang saya sebutkan tadi. Saya telah menekankan bahawa kerjasama di kalangan negara Komanwel akan lebih memberi makna dan manfaat sekiranya negara-negara industri yang maju menunjukkan kesanggupan untuk membantu meringankan masalah yang dihadapi oleh negara membangun dengan

cara seperti membuang segala bentuk sekatan dari segi perdagangan dapat berjalan dengan lancar. Juga negara-negara yang maju boleh mengambil langkah untuk menyusun semula sistem ekonomi yang lebih seimbang di kalangan Komanwel sendiri dan langkah begitu tidak dapat tidak akan mempengaruhi negara-negara maju yang lain ke arah melahirkan satu peraturan ekonomi antarabangsa yang baru yang selalu diutarakan oleh negara-negara membangun dan kurang maju.

Kita telah menyatakan bahawa negara-negara kecil seperti negara kita Malaysia yang pada hakikatnya menduduki tahap tengah dalam struktur sosio-ekonomi Utara dan Selatan, (North and South Relationship) boleh memainkan peranan yang membantu negara-negara membangun kecil yang lain dari segi mengadakan kemudahan, mengadakan latihan dan biasiswa, umpamanya kepada negara-negara di Pulau-pulau Pasifik setakat yang kita mampu dan kita sanggup.

Kesanggupan kita membantu sedemikian rupa membuktikan bahawa Komanwel boleh menjadi satu badan yang bermakna dan boleh menjadi satu badan yang boleh dimanfaatkan sekiranya ada hasrat dan keazaman di sisi negara ahli untuk saling membantu dan bekerjasama. Malah saya telah berhasil menekankan tentang peri mustahaknya kerjasama jangka panjang untuk masa-masa hadapan dan ini jelas membayangkan dalam Perisytiharan Melbourne juga dalam Kenyataan Bersama yang dikeluarkan.

Mengenai kenaikan yuran persekolahan, perkara ini sudahpun dijelaskan di Dewan ini pada minggu yang lalu.

Berhubung dengan protectionism pula masalah kenaikan tarif ke atas bahan yang diproses seperti minyak kelapa sawit dari Malaysia dalam mana tahap tarif meningkat sejajar dengan tahap processing, ini telah diberi perhatian sewajarnya oleh Ketua-ketua Negara Komanwel. Satu panel terdiri dari pakar-pakar Komanwel akan ditubuhkan untuk mengkaji kesan protectionism ke atas

ekonomi negara-negara membangun dan menyediakan laporan juga perakuan kepada negara masing-masing menjelang sidang Menteri di GATT dalam tahun 1982.

Pandangan Malaysia, Tuan Yang di-Pertua, mengenai berbagai isu penting jelas dibayangkan dalam Kenyataan Bersama yang dikeluarkan, ini termasuklah hal Kampuchea dan masalah pendatang haram Indo-China. Mengenai ZOPFAN (Zone of Peace, Freedom and Neutrality) Ketua-ketua Negara Komanwel telah mengambil perhatian sambil memberi persetujuan kepada usaha-usaha yang sedang dijalankan bagi menjadikannya satu kenyataan di Tenggara Asia.

Satu lagi sumbangan yang besar dari Malaysia ialah tentang masalah dadah dan buat kali pertamanya Sidang Ketua-ketua Komanwel itu telah mengakui tentang bahaya dan bencana dadah terhadap keselamatan, kestabilan dan ketahanan negara dan bahawa ianya tidak lagi menjadi hanya masalah sosial tetapi sudah pun menjadi masalah keselamatan dengan kemungkinan menggugat kestabilan masyarakat dan kestabilan negara. Pada keseluruhannya delegasi dari Malaysia telah berhasil mengutarakan perkara-perkara yang kita anggap penting dan membimbangkan kita dan ini semua jelas dibayangkan dari Kenyataan Bersama yang diterima oleh sidang. Apa yang jelas ialah sidang di Melbourne, Tuan Yang di-Pertua, telah berhasil kerana setiap peserta telah gigih memberikan sumbangan untuk menjayakan sidang Melbourne itu. Maksud saya sidang itu sendiri telah berjaya. Tetapi bagaimana pula dengan masa depan Komanwel itu sendiri sekiranya rumusan yang dicapai itu tinggal menjadi bentuk kata-kata yang beku, kerana tidak dipraktikkan melalui tindakan yang konkrit dan yang benar.

Pengalaman kita yang lalu sidang itu ialah rumusan-rumusan yang dicapai kebanyakannya tidak dilaksanakan dan sekiranya keadaan itu berlarutan tanpa sebarang tanda bahawa rumusan yang dicapai akan dilaksanakan, maka masa depan dan kepentingan Komanwel akan tetap menjadi satu tanda tanya. Umpamanya pihak negara maju dalam Komanwel masih mem-

pertahankan dasar protectionism mereka terhadap negara-negara Komanwel yang membangun. Apa yang kita ingin lihat sekarang ialah apakah yang akan dilakukan selepas itu untuk menyelesaikan masalah ekonomi setelah masalah politik telah dapat diberekan.

Tuan Alias bin Md. Ali: Dalam jawapan Yang Berhormat Menteri tadi ada menyatakan bahawa pada masa lepas apa yang dirumuskan di dalam Persidangan Komanwel itu tinggal rumusan dan tidak dilaksanakan dan masa depan Komanwel bergantung sama ada rumusan-rumusan yang dicadangkan itu akan dilaksanakan. Soalan saya, Tuan Yang di-Pertua ialah, kalau kita sudah tahu bahawa Persatuan Komanwel ini hanyalah menjadi satu "paper tiger" atau menjadi satu tempat di mana khutbah-khutbah dibaca kemudian orang melupakan apa yang dikhutbahkannya maka adakah pihak Kerajaan Malaysia bercadang hendak mengkaji semula penyertaannya di dalam Komanwel dan sekiranya didapati tidak lagi memberi faedah kepada negara ini adakah Malaysia bercadang hendak keluar daripada Komanwel?

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang Terutama, tadi saya tidak mengatakan.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Terutama tidak ada di sini; yang ada Yang di-Pertua (*Ketawa*).

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua—maaf—ini fasal masuk Diplomatic Service—tadi saya tidak mengatakan bahawa semuanya rumusan itu tidak dilaksanakan, tetapi saya mengatakan banyak yang tidak dilaksanakan, banyak juga sudah dilaksanakan dan banyak yang memberi keuntungan. Itu yang pertama. Yang keduanya, bukan sahaja soal Komanwel, apa juga badan yang kita anggotainya sentiasa kita kaji dari masa ke semasa adakah keanggotaan kita itu membawa manfaat bukan sahaja kepada kita atau juga bolehkah penyertaan kita itu memberi manfaat pula kepada keseluruhannya. Jadi kajian itu dibuat pada — setiap masa.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, tadi Yang Berhormat Menteri ada menyatakan bahawa Kerajaan kita menyarankan tentang pentingnya menyusun kembali satu perhubungan dari segi bentuk kerjasama ekonomi dengan negara-negara Komanwel. Saya ingin tahu sama ada Kerajaan atau wakil kita telah mencadangkan suatu cara bagaimana hendak membentuk suatu susunan ekonomi cara baru Komanwel itu supaya ianya dapat berjalan secara yang adil kerana pada hakikatnya sekarang ini masih lagi berasaskan kepada hubungan di zaman penjajahan?

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tadi, Tuan Yang di-Pertua, sudah saya sebutkan bahawa satu panel hasil daripada perjumpaan kita di Melbourne itu yang terdiri dari pakar-pakar dari Komanwel akan ditubuhkan untuk mengkaji kesan protectionism di atas ekonomi negara yang membangun dan menyediakan laporan berkenaan dengan cara-cara baru yang disebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 2, 4 dan 14 hingga 21 adalah diberi di bawah ini)

AKTA PENYELARASAN PERINDUSTRIAN—PINDAAN

2. Tuan Chian Heng Kai minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau bercadang untuk mengkaji semula dan meminda Akta Penyelarasan Perindustrian supaya dapat menggalakkan suasana pelaburan serta juga menarik pelaburan, baikpun dari dalam negeri atau luar.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Dalam tempoh 1971-1980, sebanyak 4226 projek perindustrian baru dengan jumlah pelaburan yang dicadang sebanyak kira-kira \$15.3 ribu juta dan modal dibayar kira-kira \$6.3 ribu juta telah diluluskan hasil dari suasana pelaburan yang baik serta usaha-usaha Kerajaan untuk menggalakkan pelaburan. Ini bererti bahawa bahagian sektor

perkilangan (manufacturing sector) dalam Keluaran Dalam Negeri Kasar (Gross Domestic Product) telah bertambah dari 13.4% dalam tahun 1970 kepada 20.5% dalam tahun 1980. Pertumbuhan nilai ditambah (Value added growth) bagi sektor ini telah meningkat sebanyak 12.5% setahun dalam tempoh sepuluh tahun itu yang menjadikan sektor perkilangan sebagai sektor utama dalam pertumbuhan ekonomi negara kita.

Rekod-rekod seperti tersebut tidak mudah dicapai jika terdapat suasana pelaburan yang kurang menarik seperti mana Ahli Yang Berhormat itu telah membangkitkannya. Saya ingin menekankan di sini bahawa buat masa sekarang tidak ada sebab yang menasabah untuk meminda Akta Penyelarasan Perindustrian seperti yang disyorkan. Saya juga ingin menekankan bahawa dekad lapan puluhan ini, Kerajaan akan memesatkan lagi iklim pelaburan supaya pertumbuhan sektor industri akan dapat dimajukan lagi.

PERSATUAN SUKARELA

4. Tuan Abdul Shukur bin Haji Siraj minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah mana-mana persatuan sukarela atau badan-badan sukarela yang telah menentukan sikapnya secara rasmi kepada pendaftar pertubuhan, bahawa persatuan mereka adalah persatuan kebajikan atau persatuan politik. Jika persatuan-persatuan tidak menentukan sikapnya secara rasmi, adakah pendaftar sendiri telah membuat penentuan terhadap persatuan-persatuan dan badan-badan sukarela itu.

Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Dato' Musa Hitam): Soalan yang hampir sama telah pun saya jawab di dalam Dewan yang mulia ini ketika menjawab soalan Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar bertarikh 16-10-1981. Saya tidak bercadang untuk menambah terhadap jawapan yang telah dikemukakan itu.

PENYELESAIAN MASALAH— KAMPUCHEA

14. Dato' Jamaluddin bin Haji Suhaimi minta Menteri Luar Negeri menyatakan adakah lagi pintu yang terbuka, bagi menyelesaikan

masalah Kampuchea, selepas Vietnam menolak segala usaha PBB bagi menyelesaikan masalah tersebut.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Kita akan meneruskan tekanan diplomatik, ekonomi dan dari segi ketenteraan ke atas Vietnam supaya ia lebih bekerjasama dalam usaha mencari satu penyelesaian politik kepada masalah Kampuchea. Cadangan-cadangan yang telah dikemukakan oleh ASEAN di Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu mengenai keadaan di Kampuchea masih menerima sokongan meluas dari masyarakat antarabangsa.

Ahli Yang Berhormat mungkin sedar bahawa satu Jawatan kuasa Bertindak telah ditubuhkan oleh Persidangan Antarabangsa mengenai Kampuchea dalam usaha untuk mengadakan hubungan dengan pihak-pihak yang terlibat dalam konflik itu, termasuk Vietnam untuk berusaha ke arah tercapainya satu penyelesaian politik. Malaysia adalah Ahli Jawatankuasa ini berserta dengan Jepun, Nepal, Nigeria, Senegal, Sri Lanka, Sudan dan juga Thailand. Ahli-ahli Jawatankuasa ini akan bersama-sama bekerja untuk mencapai maksud ini.

Pada masa yang sama kita akan cuba mendapatkan jasa baik negara-negara yang mempunyai kedudukan yang berpengaruh untuk mengadakan hubungan dengan Vietnam.

Melalui usaha-usaha ini kita akan menekankan kepada Vietnam bahawa adalah untuk kepentingan Vietnam sendiri dalam jangka panjang supaya masalah Kampuchea diselesaikan dengan segera. Konflik di Kampuchea ini jika dibiarkan berterusan akan memberi peluang kepada pihak China dan Russia meningkatkan permusuhan dan juga

pengaruh mereka di rantau ini. Vietnam perlu disedarkan bahawa dalam keadaan di mana Soviet cuba mengadakan hubungan secara terus dengan rakyat Kampuchea dan juga rakyat Laos dan melatih kader-kader dan kedua-dua negara ini, sudah tentu Vietnam dalam masa yang singkat menjadi tidak begitu penting lagi dalam strategi Soviet di Indochina. Vietnam yang telah berjuang dengan gigihnya untuk mendapatkan kemerdekaan dari Perancis dan Amerika di samping dengan jaya mempertahankan kedaulatannya dalam menentang China tidak akan berpuashati dengan kemungkinan bahawa Soviet Union akan menjadi lebih penting darinya di Indochina. Vietnam perlu sedar bahawa kepentingan-kepentingannya akan dapat dipenuhi jika persengketaan di antara kuasa-kuasa besar dapat dijauhkan di samping ia juga perlu bekerjasama dengan ASEAN dalam usaha-usaha kita untuk mewujudkan Asia Tenggara sebagai satu Zone Aman, Bebas dan Berkecuali, bebas dari campurtangan dari luar.

PEMBINAAN PROJEK SEKOLAH RENDAH DI BAWAH RME

15. Tuan Chan Kok Kit minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan, Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan China dan Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Tamil yang akan dibina di bawah Rancangan Malaysia Keempat dan jumlah wang yang terlibat.

Menteri Pelajaran (Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud): Di bawah Rancangan Malaysia Keempat, bilangan serta jumlah wang yang terlibat bagi pembinaan projek-projek Sekolah Rendah Kebangsaan, Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) dan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil) adalah seperti berikut:

	<i>Bilangan Projek</i>	<i>Kos Projek</i>
Sekolah Kebangsaan	2,775	\$1,156,446,709
Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) . .	835	120,132,126
Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil) . .	340	29,034,076
Jumlah	3,950	\$1,305,612,911

PENGAMBILAN BALIK TANAH

16. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan:

(a) sama ada beliau sedar Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah menyalahgunakan kuasa-kuasanya untuk mengambil alih tanah secara wajib di bawah Akta Pengambilan Tanah 1960 dengan;

(i) mengeluarkan notis-notis mengenai niatnya untuk mengambil alih tanah berkenaan di bawah seksyen 4 Akta tersebut dan tidak dengan serta-merta mengambil alih tanah tersebut dan membayar pampasan tetapi hanya mengambil alih tanah tersebut 7 atau 8 tahun kemudian; dan

(ii) membayar pampasan berasas kepada nilai tanah berkenaan tatkala notis tentang niatnya untuk mengambil alih tanah tersebut pada mulanya, yakni 7 atau 8 tahun dahulu, dan amalan ini adalah jelas tidak adil sama sekali kepada tuan punya tanah; dan

(b) sama ada Kementeriannya akan mengemukakan satu rang undang-undang untuk membuat pindaan-pindaan yang perlu kepada Akta Pengambilan Tanah 1960 untuk menghalang dan mencegah penyalahgunaan kuasa oleh Kerajaan-kerajaan Negeri seperti mana di nyatakan di atas.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Dato' Seri Shariff Ahmad): Sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum tindakan yang diambil oleh Kerajaan Pulau Pinang itu adalah mengikut lunas-lunas undang-undang. Oleh itu, soal menyalahgunakan kuasa dalam pengambilan balik tanah tidak timbul. Kementerian sentiasa mengkaji Akta Pengambilan Balik Tanah 1960 dan mana-mana kelemahan yang wujud akan diperbaiki.

AKTA PENGAMBILAN BALIK TANAH 1960

Seksyen 4 ialah:

(1) Apabila sahaja Pihak Berkuasa Negeri berpuashati bahawa mana-mana tanah di mana-mana tempat dalam Negeri itu mungkin dikehendaki untuk apa-apa maksud yang disebutkan dalam Seksyen 3, pemberitahuan dalam Borang A hendaklah disiarkan dalam warta.

(2) Pemungut hendaklah memberi notis awam mengenai sesuatu pemberitahuan yang disiarkan di bawah Seksyen-kecil (1) mengikut cara yang ditetapkan oleh Seksyen 52.

Seksyen 7 ialah:

Apabila sahaja mana-mana tanah dikehendaki bagi mana-mana maksud yang disebutkan dalam Seksyen 3 pemungut hendaklah menyedia dan mengemukakan kepada Pihak Berkuasa Negeri:

(a) Satu pelan untuk seluruh kawasan tanah-tanah itu, dengan menunjukkan tanah-tanah tertentu, atau bahagian-bahagiannya, yang akan diperlukan untuk diambil; dan

(b) Satu senarai tanah-tanah itu, dalam Borang C.

Seksyen 8 ialah:

(1) Apabila Pihak Berkuasa Negeri memutuskan bahawa mana-mana tanah yang disebutkan dalam Seksyen 7 adalah dikehendaki bagi mana-mana maksud yang disebutkan dalam Seksyen 3, satu pengisytiharaan dalam Borang D hendaklah disiarkan dalam warta.

(2) Satu senarai tanah-tanah yang disebutkan di perenggan (b) Seksyen 7, yang dipinda, jika perlu, menurut keputusan Pihak Berkuasa Negeri, hendaklah dimasukkan sebagai jadual kepada pengisytiharan dalam Borang D.

(3) Pengisytiharan dalam Borang D hendaklah menjadi bukti muktamad bahawa kesemua tanah yang dijadualkan yang disebutkan di dalamnya adalah dikehendaki bagi maksud yang ditetapkan di dalamnya.

PEKERJA BAWAH UMUR

17. Datuk Dr Hee Tien Lai minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan;

- (a) bilangan majikan-majikan yang didapati bersalah dan dihukum di bawah Akta Kanak-kanak dan Orang Muda, 1966 pada setiap tahun dalam tempoh lima tahun yang lalu; dan
- (b) sama ada beliau sedar iaitu di mana Akta tersebut menegaskan tentang umur di mana seseorang itu tidak dianggap kanak-kanak lagi, ianya tidak menyatakan umur minima di mana seseorang kanak-kanak itu boleh menjadi pekerja.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato' Richard Ho Ung Hun):

- (a) Bilangan majikan-majikan yang didapati bersalah dan dihukum di bawah Akta (Pekerjaan) Kanak-kanak dan Orang Muda, 1966 pada setiap tahun dalam tempoh lima tahun yang lalu adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Bil. majikan – majikan</i>
1976.. ..	24
1977.. ..	16
1978.. ..	4
1979.. ..	24
1980.. ..	24

- (b) Saya sedar di mana Akta tersebut ada menegaskan tentang umur di mana seseorang itu tidak dianggap kanak-kanak lagi, ianya tidak menyatakan umur minima di mana seseorang kanak-kanak itu boleh menjadi pekerja. Memang tidak perlu untuk menyatakan umur minia seseorang kanak-kanak yang boleh menjadi pekerja oleh kerana jenis pekerjaan yang boleh dijalankan oleh kanak-kanak adalah terhad di bawah Seksyen 2 Akta tersebut yang menyatakan seperti berikut:

Tiada seseorang kanak-kanak (seseorang yang belum genap umurnya empat belas tahun) boleh diambil-khidmat atau boleh dikehendaki atau

dibenarkan diambil-khidmat dalam apa-apa pekerjaan lain daripada pekerjaan-pekerjaan seperti berikut:

- (a) pekerjaan yang melibatkan kerja ringan yang sesuai dengan keupayaannya dalam apa-apa pengusahaan yang dijalankan oleh keluarganya.
- (b) pekerjaan dalam sesuatu hiburan awam mengikut had-had dan syarat-syarat lesen yang diberi bagi maksud itu di bawah Akta ini:
- (c) pekerjaan yang menghendaki ia membuat kerja yang dilulus atau dianjurkan oleh Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan sesuatu Negeri dan yang dijalankan dalam mana-mana sekolah, institusi latihan atau vesel latihan; dan
- (d) pekerjaan sebagai seorang perantis di bawah kontrak perantisan bertulis yang diluluskan oleh Ketua Pengarah yang kepadanya satu salinan kontrak itu telah disampaikan.

KAPAL TERBANG JET PEJUANG BAGI TENTERA UDARA

18. Tuan Haji Ibrahim bin Muhammad minta Menteri Pertahanan menyatakan sama ada Kerajaan bercadang melengkapkan Tentera Udara Di Raja Malaysia dengan kapal terbang jet pejuang yang baru untuk tujuan latihan penerbangan untuk mengelakkan kemalangan yang sering berlaku di negara ini dan jika ya, apakah usaha yang dijalankan ke arah ini.

Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad): Saya telah pun menjawab soalan yang lebih kurang sama dengan soalan ini pada 27hb Oktober, 1981 ketika saya menjawab pertanyaan Yang Berhormat dari Kemaman. Saya tidak bercadang untuk menambah apa-apa kepada jawapan saya itu.

**LEE CHIN HAI—LAPORAN
POLIS No. 1485/1981**

19. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa seorang bernama Encik Lee Chin Hai telah membuat laporan polis pada 26-8-1981 di Balai Polis Pantai Remis laporan No. 1485/1981 di mana beliau mendakwa seorang pegawai Polis dari Pasukan Polis Hutan dengan paksa merampas sebuah kaset tape daripada Encik Lee Chin Hai. Jika sedar, apakah tindakan yang telah diambil oleh Polis terhadap pegawai tersebut.

Dato' Musa Hitam: Kerajaan sedar bahawa pada 26hb Ogos, 1981, Encik Lee Chin Hai telah membuat satu laporan di Balai Polis Pantai Remis, Perak No. 1485/81. Penyiasatan yang teliti telah dijalankan berikutan dari Laporan itu dan didapati bahawa anggota-anggota Polis Hutan yang terlibat itu telah mengambil dua buah pita radio kaset tanpa menggunakan sebarang kekerasan dengan tujuan untuk dibuat penyiasatan lanjut kerana pita-pita tersebut disyaki mengandungi ucapan yang berunsur subversif. Kertas penyiasatan itu telah dikemukakan kepada Timbalan Pendakwa Raya Negeri Perak yang telah membuat keputusan bahawa kes itu tidak perlu apa-apa tindakan lanjut oleh kerana beliau telah mengesahkan bahawa anggota-anggota polis tersebut tidak melakukan sebarang kesalahan.

**LALULINTAS DI WILAYAH
PERSEKUTUAN—KESESAKAN**

20. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan apakah tindakan yang diambil ke atas:

- (a) Keadaan lalulintas bertambah buruk di Wilayah Persekutuan.
- (b) Kawalan lalulintas yang tidak sistematik; dan
- (c) Kekotoran Ibu Kota makin bertambah.

Menteri Wilayah Persekutuan (Datuk Pengiran Othman bin Pengiran Haji Rauf): Bagi menjawab soalan Yang Berhormat itu:

- (a) Bagi mengatasi masalah kesesakan lalulintas di Wilayah Persekutuan, Kerajaan sedang melancarkan "Projek

Kedua Pengangkutan Bandar Kuala Lumpur" yang menelan belanja sebanyak \$180—juta. Projek ini mengandungi komponen-komponen seperti berikut:

- (i) Pembinaan Lingkaran Jalan Tengah sebagai jalan lencongan kepada lalulintas.
- (ii) pembinaan Lingkaran Jalan Dalam untuk lalulintas terus daripada pusat bandar.
- (iii) Pembaikan dua belas (12) persimpangan jalan yang sangat sibuk dan selalu melambatkan lalulintas.
- (iv) Pembesaran tiga (3) buah jambatan.
- (v) Pelan Kajian Semula Pengaliran Lalulintas Kawasan Tengah (Revised Central Area Circulation Plan) untuk memudahkan lagi perjalanan pengangkutan awam dan lalulintas berjalan kaki.
- (vi) Skim Kawalan Lalulintas Kawasan (Area) (Traffic Control Scheme) untuk menyelaras kesemua lampu isyarat dalam kawasan tengah yang menggunakan komputer.
- (vii) Skim keutamaan Kepada Kenderaan Muatan Penuh (High Occupancy Vehicle Priority Schemes) untuk mempercepatkan dan melicinkan perjalanan kenderaan pengangkutan awam.

Walaupun ada di antara komponen-komponen yang tersebut di atas telah pun siap dan dibuka untuk kegunaan lalulintas, keseluruhan Projek itu dijangka akan hanya dibuka sepenuhnya pada akhir tahun 1982. Kerana kenderaan yang kian bertambah maka masalah lalulintas amat rumit untuk diatasi. Agensi-agensi kerajaan yang terlibat dalam masalah ini berusaha mencari jalan untuk mengurangkan masalah-masalah tersebut:

- (b) Dewasa ini, jika dilihat sepintas lalu, keadaan kawalan lalulintas adalah

kurang memuaskan. Keadaan ini berlaku kerana ada di antara komponen-komponen Projek Kedua Pengangkutan Bandar Kuala Lumpur yang masih belum siap. Hanya bahagian-bahagian jalan tertentu apabila sahaja siap dibuka untuk kegunaan awam bagi mengurangkan kesesakan lalulintas, walaupun keseluruhan kerja-kerja pembinaan jalan-jalan tersebut belum siap.

- (c) Berhubung dengan Rancangan Pembersihan dan Pengindahan Ibu Kota, Kementerian Wilayah Persekutuan telah pun melancarkan pada 1hb September, 1981 Program Kebersihan dan Pengindahan Bandar. Hasil daripada Program itu, jelaslah terbukti bahawa keadaan kebersihan di sekitar Ibu Kota sudah pun bertambah baik. Program ini akan diteruskan dan adalah diharapkan semua pihak akan bekerjasama rapat dengan Dewan Bandaraya untuk memastikan Ibu Kota Kuala Lumpur akan sentiasa bersih dan cantik. Perlu diingatkan dalam usaha menjaga kebersihan Bandaraya penyertaan dan kerjasama orang ramai amatlah penting. Oleh itu program yang telah dilancarkan itu adalah juga bertujuan menyedarkan orang ramai supaya mengamalkan tabiat kebersihan di sepanjang waktu.

PENGAWAL PARLIMEN TERLIBAT URUSAN PARTI

21. Tuan P. Patto minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa empat orang pegawai Parlimen, iaitu Setiausaha Parlimen—Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz, Penolong Setiausaha Parlimen—Encik Ghazali bin Haji Abdul Hamid, Pegawai Kerja Akaun Kanan Parlimen—Encik Abdul Hamid bin Ahmad dan seorang Bentara Mesyuarat Parlimen—Mejar Musa bin Alang Ahmad, telah terlibat diri dalam urusan hal ehwal sebuah parti, iaitu UMNO di mana mereka menjadi pegawai mengira undi dalam pilihan bagi beberapa jawatan dalam parti itu dalam bulan Jun, 1981 di Kuala Lumpur, jika ya, tidakkah

penglibatan mereka ini dalam urusan sebuah parti menjejaskan kedudukan Parlimen sebagai sebuah Dewan Perundangan apatah lagi Dewan Perundangan yang tertinggi dalam Malaysia yang bebas dan berkecuali dan tidakkah tindakan mereka ini mengkompromi kewibawaan (integriti) mereka sebagai pegawai Parlimen.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abdullah bin Abdul Rahman): Pegawai-pegawai yang tersebut dalam soalan yang berkenaan adalah dipilih kerana sifat-sifat mereka yang berkecuali tidak menyebelahi mana-mana pihak dan mempunyai kewibawaan yang tinggi.

Mereka ini tidak dilantik atas nama jawatan mereka masing-masing bahkan atas asas peribadi dan mereka bertugas secara sukarela.

Saya fikir lantikan mereka sebagai pegawai-pegawai pengira undi tidak menjejaskan kedudukan Parlimen sebagai sebuah Badan Perundangan yang tertinggi di negara ini. Ini terbukti dengan prestasi yang telah ditunjukkan oleh mereka selama ini.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1982

DAN USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1982

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas “Rang Undang-undang Perbekalan, 1982 dan Anggaran Pembangunan, 1982 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis”. (Hari Kesebelas).

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusi-kan Jawatankuasa*)

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, Majlis sedang menimbangkan Anggaran Belanja Mengurus untuk Maksud B. 31 dan juga Anggaran Pembangunan di

bawah Maksud P. 31 untuk Kementerian Luar Negeri. Dan sekarang saya jemput Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri menyambung jawapannya.

Maksud B. 31 (Jadual)—

Maksud P. 31 (Anggaran Pembangunan, 1982)—

3.40 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri (Tuan Mahyuddin bin Haji Mohamed Yassin): Tuan Pengerusi, bagi menyambung perbahasan ataupun jawapan kepada perkara-perkara yang telah pun dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat semalam yang membahaskan peruntukan dari Kementerian Luar Negeri, saya ingin melanjutkan tentang beberapa isu tertentu yang telah pun disebutkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Berhubung dengan soalan-soalan yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dari Setapak, Kulim-Bandar Bahru, Kangar, Batang Padang, Panti dan juga Ulu Muda terhadap Bahagian Penerangan Luar Negeri di Kementerian Luar Negeri serta bahan-bahan penerangan yang dibekalkan ke perwakilan-perwakilan dan pelajar-pelajar Malaysia di luar negeri, maka sukalah di sini saya menjelaskan kedudukan dan menambah bahawa dalam usaha untuk memberi dan membekalkan perwakilan-perwakilan Malaysia di seberang laut dengan maklumat-maklumat penting dan kemaskini dalam semua bidang, Bahagian Penerangan Luar Negeri telah dan masih menjalankan tugas-tugas yang difikirkan memberi kesan yang mendalam dan berfaedah kepada pihak perwakilan-perwakilan khasnya serta negara amnya.

Pertama, semua perwakilan-perwakilan Malaysia menerima press telegram yang ditelex pada tiap-tiap hari dan ini disampaikan kepada perwakilan-perwakilan itu mengandungi semua berita-berita serta maklumat-maklumat yang penting yang berlaku di tanahair pada hari yang tersebut. Berita-berita itu dipilih daripada mass media rasmi Kerajaan dan pemilihan itu dilakukan setelah meneliti serta memahami keperluan serta objektif Kerajaan dalam usaha memaklumkan keadaan yang berlaku dalam jentera Kerajaan dan juga dalam lain-lain

bidang. Setelah memahami perlu dan mustahaknya perwakilan-perwakilan Malaysia dibekalkan dengan maklumat-maklumat mengenai polisi Kerajaan melalui perantaraan yang cepat, cekap dan berkesan, maka ke semua kenyataan-kenyataan penting yang dibuat oleh pemimpin-pemimpin Malaysia dihantar ke seberang laut melalui telex dalam jangka masa yang singkat. Maklumat-maklumat ini disebarkan kepada perwakilan-perwakilan Malaysia dengan harapan agar maklumat-maklumat itu dapat seterusnya digunakan dalam menjalankan tugas-tugas perwakilan dari semasa ke semasa. Maklumat-maklumat dan penerangan-penerangan itu disebarkan tidak sahaja kepada pemimpin-pemimpin dan media massa serta orang ramai di negara-negara tempat bertugas, malahan untuk pelajar-pelajar serta rakyat Malaysia di sana. Suratkhbar-suratkhbar Malaysia dikirimkan melalui mel udara kepada semua Ketua-ketua Perwakilan Malaysia dan pengiriman akhbar-akhbar tersebut mengambil masa 2-3 hari untuk sampai ke tempat masing-masing tetapi saya ingin memberikan jaminan bahawa kita akan berusaha untuk menentukan supaya bahan-bahan ini akan disampaikan kepada Kedutaan kita seberapa cepat yang mungkin.

Di perwakilan-perwakilan Malaysia seperti di London, Tokyo dan Hongkong yang terdapat penerbangan serta perkhidmatan MAS yang kerap, kita sememangnya mendapat kerjasama yang erat dari MAS dan pihak MAS sendiri ada memberikan complimentary copy suratan ataupun akhbar-akhbar kita untuk ketua-ketua perwakilan dan pegawai-pegawai lain yang dinyatakan di atas. Bahagian Penerangan Luar Negeri juga mengeluarkan bahan-bahan penerangan untuk perwakilan-perwakilan dan pelajar-pelajar Malaysia di seberang laut, umpamanya, suratkhbar Malaysian Digest telah dan masih diterbitkan dua minggu sekali. Malaysian Digest juga mengandungi berita-berita yang kemaskini yang difikirkan memberi penerangan yang tepat dan penting untuk pelajar-pelajar Malaysia supaya mereka dapat pandangan yang sebenar mengenai polisi Kerajaan. Di samping itu pihak perwakilan Malaysia juga mengeluarkan News Bulletin setiap bulan

untuk pelajar-pelajar Malaysia dan juga pembaca asing di negara tempat bertugas itu. Memandangkan pentingnya perwakilan Malaysia memperoleh keterangan-keterangan yang tepat dan meliputi hampir ke semua bidang, maka Bahagian Penerangan Luar Negeri menerbitkan beberapa bahan-bahan penerangan secara *ad hoc* dari semasa ke semasa dan bahan-bahan penerangan tersebut adalah seperti Malaysia in Brief yang dicetak dalam bahasa Inggeris, bahasa Jepun, bahasa Perancis, bahasa Italy dan bahasa Arab.

Selain dari itu, kita juga menerbitkan majalah seperti Malaysian Panorama yang dikeluarkan boleh dikatakan dalam setahun dua kali. Malaysia at a glance, Malaysia Foreign Affairs dan lain-lain bahan yang difikirkan penting untuk makluman dan penerangan di peringkat luar negeri dan di atas kesedaran bahawa perwakilan bergantung kepada pihak Bahagian ini untuk mendapatkan maklumat-maklumat penting dengan segera maka Bahagian ini dari semasa ke semasa telah dan akan tetap menghantar berita-berita yang penting di masa-masa akan datang bagi ke semua perwakilan kita di luar negeri.

Ahli yang Berhormat dari Panti juga telah menyentuh mengenai peranan Pegawai-pegawai Atase Penerangan dalam memberikan penerangan yang sebenarnya kepada penuntut. Saya bersetuju bahawa penjelasan yang betul dan tepat perlulah disampaikan kepada penuntut kita dan juga pada rakyat Malaysia di luar negeri tentang sesuatu isu tertentu dan dasar yang kita amalkan bagi mengelakkan salah pengertian mengenainya. Sebenarnya, ini sememangnya menjadi matlamat Kementerian ini untuk memprojek imej yang baik mengenai negara ini. Namun begitu, kita amat kesal tindakan beberapa orang pemimpin dari parti-parti Pembangkang yang mengambil kesempatan di luar negeri dan menyampaikan bibit-bibit kebencian terhadap pemimpin Kerajaan dan dasar Kerajaan kita kepada penuntut-penuntut dan rakyat Malaysia yang ada di luar negeri. Dakyah yang mereka lakukan rupanya tidak hanya terhad di dalam negeri sahaja, kerana ini mungkin tidak dapat mempengaruhi rakyat, bahkan menghebahkan pula ke luar perbatasan

negara dengan propaganda serta maklumat-maklumat yang menyeleweng pada penuntut-penuntut kita itu dan kita mengakui sememangnya ada sebahagian kecil daripada kalangan penuntut-penuntut itu yang mempunyai sikap menentang kerana perbuatan dakyah yang dilakukan oleh mereka itu. Tetapi sukalah saya menyatakan bahawa sebahagian besar dari penuntut-penuntut dan rakyat kita di luar negeri tidak termakan dengan dakyah-dakyah kosong dari pihak parti Pembangkang itu, bahkan kita dapat lihat semangat patriotic dan kecintaan kepada negara yang kian mendalam walaupun di negeri-negeri asing dan menginsafi usaha-usaha gigih yang dijalankan oleh Kerajaan kita untuk membentuk satu masyarakat Malaysia yang bersatu-padu dan sejahtera.

Dalam hal ini Kementerian melalui Kedutaan-kedutaan kita di luar negeri akan sentiasa bersikap positif dan mengambil langkah-langkah yang berpanjangan untuk menyampaikan maklumat-maklumat dan penerangan yang betul kepada penuntut-penuntut dan orang-orang Malaysia di luar negeri. Atase-atase penerangan kita yang bertanggungjawab bersama dengan Jabatan Penuntut Malaysia akan terus menentukan supaya dakyah-dakyah yang serong ini akan dipatahkan dan penuntut-penuntut kita di luar negeri tidak terjerumus di dalam kumpulan-kumpulan yang songsang itu.

Berhubung dengan cadangan Ahli Yang Berhormat dari Panti supaya Ahli Parlimen dikeluarkan pasport diplomatik untuk ke luar negeri bagi mendapat layanan yang lebih baik, sukalah saya menyatakan bahawa perkara ini adalah di luar daripada bidangkuasa Kementerian ini, tetapi saya akan mengemukakan pandangan Ahli yang Berhormat itu kepada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri untuk perhatian sewajarnya.

Ahli Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru telah pun membangkitkan soal orientasi pegawai-pegawai diplomat kita yang mana mengikut beliau adalah ala British. Saya rasa pandangan Ahli Yang Berhormat itu mungkin benar 20 tahun dahulu memandangkan pada masa tersebut pegawai-pegawai kita telah dilatih di Britain. Walau

bagaimanapun, keadaan telah berubah dan telah banyak berubah, pegawai muda kita sekarang kebanyakannya mendapat didikan di dalam negeri dan dilatih mengikut kehendak dan keperluan negara. Mereka sentiasa dilengkapi dengan maklumat dan isu-isu semasa yang berkaitan dengan kepentingan negara dan di samping itu selepas satu ataupun dua posting mereka akan ditukarkan berkhidmat di Kementerian. Semua ini bertujuan untuk melengkapi pegawai-pegawai kita supaya mereka dapat memprojeK dan mempertahankan kepentingan negara.

Sukalah saya menegaskan bahawa Kementerian saya sangat berpuas hati bahawa pegawai-pegawai diplomat kita mempunyai perspektif yang betul dan telah menjalankan serta mempertahankan dasar negara kita dengan jayanya dan memprojeK imej negara yang baik di luar negeri. Tidak perlulah saya menyatakan secara terperinci kejayaan yang telah pun kita capai, memadai dengan menyatakan beberapa contoh seperti persidangan antarabangsa mengenai Kampuchea, mendapatkan ibu negara ataupun ibu pejabat INRO di Kuala Lumpur, perjanjian-perjanjian udara dengan negara-negara lain pandangan-pandangan yang jitu yang dikemukakan oleh perwakilan kita di forum-forum antarabangsa dan juga Bangsa-bangsa Bersatu.

Ahli Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru telah membangkitkan soal kediaman pegawai-pegawai kita semasa di luar negeri. Sebagaimana yang telah saya jelaskan semalam, Kementerian saya mempunyai rancangan-rancangan tertentu untuk membeli dan membina bangunan untuk keperluan perwakilan-perwakilan kita di luar negeri. Walau bagaimanapun, atas sebab-sebab tertentu yang tidak dapat dielakkan kita terpaksa melaksanakan rancangan ini secara berperingkat mengikut keutamaan.

Saya suka juga mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Setapak dan Batang Padang yang telah membangkitkan soal kebajikan pegawai-pegawai kita yang berkhidmat di luar negeri. Pihak Kementerian memang sedar di atas berbagai masalah yang dihadapi oleh pegawai-pegawai kita di luar negeri baik di segi

keuangan, persekolahan anak-anak, kemudahan membeli rumah di Malaysia dan seumpamanya. Untuk mengurangkan beban dan masalah yang terpaksa di hadapi oleh pegawai-pegawai tersebut, Kementerian saya dengan kerjasama pihak-pihak berkenaan yang lain sentiasa berikhtiar dan mencari jalan bagi mengatasinya.

Dari segi kewangan misalnya, selain daripada gaji, pegawai-pegawai kita dibayar elaun seberang laut untuk menampung kos hidup yang lebih tinggi di tempat-tempat di mana mereka berkhidmat. Kadar elaun ini dikaji dari semasa ke semasa oleh pihak-pihak tertentu mengikut keperluannya.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, pada tahun 1979 satu unit telah diwujudkan di Kementerian Luar Negeri khas untuk membantu menguruskan soal-soal kebajikan pegawai-pegawai kita yang berkhidmat di luar negeri. Pada masa ini unit tersebut memberikan serba pertolongan yang mungkin terutama dalam bidang persekolahan anak-anak dan juga perumahan. Dari segi persekolahan, unit ini membantu dalam mendapatkan tempat-tempat di sekolah-sekolah berasrama penuh serta menguruskan perjalanan anak-anak tersebut untuk menziarahi ibu bapa mereka semasa cuti sekolah. Unit ini juga membantu pegawai-pegawai dalam urusan menempah dan membeli rumah-rumah yang dimajukan oleh agensi Kerajaan dan pihak-pihak swasta. Kami menyedari bahawa bantuan-bantuan tersebut adalah tidak mencukupi. Walau bagaimanapun, kami sentiasa berusaha untuk meringankan beban dan masalah-masalah yang mereka hadapi.

Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang telah membangkitkan soal sama ada pegawai-pegawai kita di luar negeri telah diberi garis panduan tentang tugas-tugas mereka.

Sebagaimana yang saya telah nyatakan tadi bahawa pegawai-pegawai kita sentiasa dilengkapi dengan maklumat-maklumat dan isu-isu semasa yang berkaitan dengan kepentingan negara. Di dalam berbuat demikian, sudah semestinya mereka diberikan panduan dan arahan mengenai apa yang patut mereka lakukan untuk mencapai kepentingan-kepentingan tersebut.

Tuan Pengerusi: Panjang lagi Yang Berhormat?

Tuan Mahyuddin bin Haji Mohamed Yassin: Sedikit lagi.

Tuan Pengerusi: Baik, teruskan.

Tuan Mahyuddin bin Haji Mohamed Yassin: Ahli Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru juga telah membuat teguran bahawa pegawai-pegawai Kedutaan di luar negeri menitikberatkan soal-soal politik sahaja dan tidak mengambil berat mengenai kepentingan-kepentingan ekonomi kita. Khususnya beliau telah mencadangkan supaya diplomat-diplomat kita di luar negeri bertindak melobi Kerajaan-kerajaan asing supaya mereka lebih bersimpati dengan masalah-masalah kita, umpamanya perkara-perkara berkaitan dengan soal kenaikan harga barangan utama Malaysia.

Sukacita saya jelaskan di sini bahawa Kementerian Luar Negeri amatlah sedar bahawa satu daripada tugas-tugas penting Kementerian dan juga pegawai-pegawai di luar negeri ialah memperjuangkan kepentingan-kepentingan ekonomi kita dan membantu mencari penyelesaian di mana dan apabila juga satu-satu masalah ekonomi timbul. Kementerian Luar Negeri sememangnya sentiasa berhubung rapat dengan Kementerian-kementerian dan agensi-agensi Kerajaan yang lain dalam hal ehwal ekonomi dan yang ada kaitannya dengan Kerajaan-kerajaan asing ataupun dengan pertubuhan-pertubuhan antarabangsa.

Ahli Yang Berhormat dari Teluk Anson telah mengemukakan cadangan untuk menambahkan keanggotaan-keanggotaan ASEAN. Dalam hal ini, inginlah saya menegaskan bahawa ASEAN mengalualukan kemasukan negara atau anggota baru dengan syarat negara-negara tersebut dapat memenuhi kriteria yang telah ditetapkan sepertimana terdapat dengan kemasukan ahli-ahli baru ke pertubuhan-pertubuhan ataupun organisasi-organisasi yang lain. Kriteria yang telah ditentukan untuk ASEAN sebagaimana yang tercatat dalam Deklarasi Bangkok tahun 1967 dengan jelasnya menekankan bahawa setiap negara baru yang ingin menjadi anggota ASEAN hendaklah

mematuhi kepada prinsip, tujuan dan cita-cita ASEAN.

Selain daripada itu keanggotaannya dihadkan kepada negara-negara di Asia Tenggara sahaja. Keputusan yang sebulat suara oleh negara-negara anggota akan terpaksa diperolehi terlebih dahulu untuk mengambil anggota yang baru ke dalam ASEAN dan juga akan ditentukan bersama secara terperinci oleh negara-negara anggota ASEAN sama ada negara tersebut dapat memenuhi untuk meningkatkan lagi usaha-usaha kerjasama di bidang yang sedia ada serta juga untuk meningkatkan kedudukan dan aspirasi ASEAN pada keseluruhannya di peringkat antarabangsa.

Akhirnya, Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang telah pun menyebut tentang usaha-usaha lanjut yang patut dijalankan bagi mengukuhkan kerjasama ekonomi di dalam kalangan negara-negara ASEAN. Sukalah saya menjelaskan di sini bahawa ASEAN telah diterima sebagai satu faktor terpenting di dalam menstabilkan kedudukan politik di rantau Asia Tenggara. Usaha-usaha yang dijalankan oleh Malaysia di dalam konteks dan semangat serta kerjasama ASEAN dapat dipertingkatkan dengan rancangan-rancangan kerjasama ekonomi, kebudayaan dan sosial yang dijalankan.

Suatu mesyuarat Menteri-menteri Ekonomi ASEAN akan diadakan di Kuala Lumpur pada pertengahan bulan Januari 1982 untuk menimbang dan membincangkan isu-isu ekonomi yang menjadi tali pengikat kerjasama ekonomi di antara anggota-anggota dan satu perkara penting yang akan dibincangkan ialah mengenai kedudukan Sekretariat ASEAN dan usaha-usaha selanjutnya yang dapat dijalankan untuk memperkukuhkannya. Detail-detail selanjut mengenai cadangan-cadangan bagi menyusun semula serta memperkukuh dan memperkemas kedudukan jentera Sekretariat ASEAN di peringkat pusat dan negeri-negeri anggota, akan dibincangkan termasuk soal menyerahkan bidangkuasa Jawatankuasa-jawatankuasa Tetap ke Sekretariat serta satu saluran perhubungan yang perlu diwujudkan untuk melicinkan pelaksanaan projek-projek ASEAN.

Perkara-perkara yang terperinci perlu ditimbangan sebelum langkah-langkah lanjut dapat diambil ke arah memperkuat organisasi dan jentera pelaksanaan di Sekretariat tersebut. Adalah tidak dapat dinafikan dengan perhubungan yang lebih erat di dalam berbagai bidang kerjasama serta program-program ekonomi yang kian meningkat di kalangan negara-negara ASEAN dan juga di antara ASEAN dengan negara-negara dan kumpulan negara-negara ketiga seperti EEC, Australia, Canada, Jepun, Amerika Syarikat dan sebagainya, maka prestasi dan kemampuan Sekretariat perlu dipertingkatkan lagi untuk menjamin kerjasama yang lebih berjaya dan bermakna.

Tuan Pengerusi, itulah sahaja ulasan-ulasan yang dapat saya buat di dalam Dewan yang mulia ini untuk menjawab perkara-perkara yang telah pun dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Sekiranya ada perkara-perkara lain yang detail yang tidak saya sebutkan di sini, perkara ini adalah sentiasa di dalam perhatian dan kita akan mengambil langkah-langkah selanjutnya untuk memperbaiki jentera pentadbiran Kementerian ini supaya cadangan-cadangan yang baik yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu akan dapat kita laksanakan. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah wang berjumlah \$88,639,700 untuk Maksud B. 31 menjadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$88,639,700 untuk Maksud B.31 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Demikian juga soalnya wang perbelanjaan berjumlah \$45,280,000 di bawah Maksud P.31 Anggaran Pembangunan tahun 1982 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$45,280,000 untuk Maksud P. 31 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1982.

Maksud B. 32, B. 33, B. 34, B. 35, dan B. 36 (Jadual)—

Maksud P. 32 dan P. 35 (Anggaran Pembangunan, 1982)—

Tuan Pengerusi: Sekarang Majlis akan menimbangkan Anggaran Perbelanjaan di bawah Maksud Bekalan B. 32 hingga B. 36 dan Maksud Pembangunan P. 32 dan P. 35 di bawah Kementerian Kewangan dan sekarang terbuka untuk perbahasan.

Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar.

3.58 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Pengerusi, saya ingin berucap secara pendeknya atas dua perkara. Yang pertama, suka saya merujuk kepada muka surat 342, Butiran (Kod) 1100, Program (4) di bawah Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja iaitu berkenaan dengan Program Pencegahan.

Tuan Pengerusi, atas Program Pencegahan, suka saya mengambil kesempatan ini untuk membangkitkan perkara tentang pencegahan penyeludupan. Saya suka mengambil kesempatan ini untuk menggesa Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja supaya dapat mengambil langkah-langkah yang sesuai bagi tujuan memperketatkan lagi kawalan di sempadan Malaysia/Thai sebagai satu langkah yang efektif untuk membanteraskan masalah penyeludupan. Walaupun pada masa yang lalu tindakan telah pun diambil oleh Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja untuk mencegah masalah penyeludupan, akan tetapi nampaknya masalah itu belum dibanteraskan lagi dan baru-baru ini saya difahamkan bahawa kegiatan penyeludupan telah bertambah khususnya tentang masalah penyeludupan beras di sempadan Malaysia/Thai dan masalah ini telah menjadi buruk oleh kerana baru-baru ini subsidi untuk padi di negara kita telah pun bertambah daripada \$2 ke \$10. Oleh yang demikian, saya meminta supaya Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja dapat memperketatkan lagi kawalan tentang masalah penyeludupan beras di sempadan Malaysia/Thai.

Tuan Pengerusi, masalah kedua yang saya ingin menyentuh ialah berkenaan dengan muka surat 326, Maksud Bekalan 32 Perbendaharaan. Apa yang saya ingin menyentuh ialah berkenaan dengan Program Perkhidmatan dan Kawalan Kewangan (d) iaitu berkenaan dengan pinjaman perumahan.

Atas perkara pinjaman perumahan, saya suka menyentuh masalah-masalah yang masih dialami oleh pembeli-pembeli rumah dari golongan berpendapatan rendah khususnya di kawasan Kuala Lumpur. Apabila pembeli-pembeli rumah itu hendak mendapat pinjaman perumahan daripada bank-bank perdagangan untuk membeli rumah yang kurang dari \$100,000 mereka menghadapi masalah iaitu bahawa banyak institusi-institusi kewangan atau bank-bank perdagangan enggan meluluskan permohonan mereka untuk mendapat pinjaman perumahan untuk membeli rumah yang kurang dari \$100,000.

Sungguhpun saya sedar bahawa baru-baru ini Yang Berhormat Timbalan Menteri ada menyatakan di dalam Dewan yang mulia ini bahawa Kementerian dan khususnya Perbendaharaan ada mengawasi keadaan ini atau ada monitor the situation akan tetapi suka saya menarik perhatian Yang Berhormat Menteri yang berkenaan bahawa masalah ini belum lagi diatasi.

Di sini saya suka mengesyorkan kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan bahawa saya berpendapat masa telah tiba bagi Bank Negara untuk menetapkan garis-garis panduan yang spesifik terhadap pinjaman perumahan untuk membolehkan pembeli-pembeli rumah khususnya mereka yang datang dari golongan yang berpendapatan rendah supaya mereka boleh memohon dan memperolehi pinjaman perumahan daripada bank-bank perdagangan ataupun institusi-institusi kewangan untuk membeli rumah yang kurang dari \$100,000 untuk sebuah rumah. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Sandakan.

4.05 ptg.

Tuan Fung Ket Wing (Sandakan): (Dengan izin) Tuan Pengerusi, I rise to participate in

the debate on the Estimates for the Ministry of Finance wherein this House has been requested to approve a sum of \$4, 533,278,529 being Operating and Development expenditure for the Ministry next year and I wish to refer to Maksud B. 32, Butiran 1100, Tajuk Gaji dan Upahan, Program (1), General Administration Programme (a).

Tuan Pengerusi: Muka berapa, Yang Berhormat—What page?

Tuan Fung Ket Wing: Page 325. Mr Chairman, I wish to raise the question of the frequent increase in the interest rates levied on loans and overdraft facilities by banks. This has to a great extent contributed to the spiralling inflationary rate in the country. Most businessmen have obtained loans or overdraft facilities from the banks to finance their business and whenever the interest rate increased, the extra interest is passed on to the customers who invariably pass it on to the consumers.

I would like to give an illustration here. Last year, when the prime rate was 7½% the banks charged interest at the rate of 11% per annum on overdraft facilities, which was 3½% above the prime rate. In November 1980, when the prime rate was increased from 7½% to 8¼% per annum, the interest rate for overdraft facilities was automatically increased from 11% to 13% per annum, i.e. 4¾% above the prime rate. In September this year, the banks introduced a so-called Base Lending Rate. With the introduction of the so-called Base Lending Rate, banks automatically revised their interest rates charged to customers who had overdraft facilities with the banks. The interest rates on their overdraft facilities are now 2% above the Base Lending Rate. The Base Lending Rate in Sabah is 13%. As a result, the interest charged by banks to customers' overdraft facilities was increased from 13% to 15% per annum—a further increase of 2%; and it is now 4% more than the rate imposed prior to November last year when it was only 11%. The Base Lending Rate is now 4¼% higher than the prime rate in November last year—an increase of 4% within a period of nine months. This is too steep an increase in too short a time.

Assuming the overdraft facilities in the country is \$1,000 million, the extra interest charged or earned by banks as a result of the increase in the rate from 11% to 15% per annum will be \$40 million more. Traders and businessmen will in turn pass on the extra \$40 million to the consumers. This, in turn will push up the inflationary rate higher.

Mr Chairman, the Government's policy is to help the low and middle income groups in the country. When the Government allows the banks to raise their interest rates on overdraft facilities at their whims and fancies without any control at all, the people who would actually suffer will be the poor. As a result, the gap between the "haves" and the "have-nots" will become even greater.

I hope the Ministry of Finance will take this matter into consideration and take appropriate action to curb the ever-increasing interest rates in the country in order to bring down the inflationary rate in the country.

Mr Chairman, the other point I wish to touch on is the mode of calculating of interest on overdraft facilities which are divided into 3 categories, namely (1) daily rest, (2) monthly rest and (3) yearly rest.

The daily rest mode of calculation applies to current accounts holders who have overdraft facilities. The outstanding balance in an overdraft account will be picked each day from the last date when interest on overdraft facilities was calculated to the very day when the calculation of interest on overdraft facilities is due. The daily decimals are totalled up, the interest rate is applied for purposes of calculating interest for the month.

This method of interest on overdraft facilities reflects the true position of the interest charged on facilities utilised during the month.

The second method is the monthly rest formula. Monthly rest interest calculations are normally applied to fixed loans and housing loans and any other loans with a fixed repayment period. The interest decimals will be picked up at the highest point for the whole month without taking into consideration any extra payment made during the month. Then interest is calculated and added to the balance standing in the account. This manner of calculating interest will be slightly higher in some cases when compared to the daily rest interest calculation method, if there are extra payment made to the account.

The worse is the interest charged by applying the yearly rest mode of calculation. For example, if a customer obtains a \$12,000.00 housing loan at an interest rate of 10% per annum, at yearly rest, and if repayment is \$1,000 per month, excluding interest, the customer will actually have to pay a total of \$13,200.00 at the end of one year, i.e. \$12,000.00 being principle plus \$1,200 as interest for the year. The mode of calculating interest is as follows: \$12,000 (principle) $\times$ 10% $\times$ 12 months at yearly rest rate at the beginning of the year which gives an interest of \$1,200.00 for the whole year. Thus the principle plus the interest for the whole year calculated at the beginning of the year makes up a total of \$13,200.00. The average repayment for each month is \$1,100.00 for 12 months.

If the \$12,000.00 is calculated using the daily rest mode of calculation at the same rate the following results will be obtained:

Period	Principal Loan outstanding each month	Interest Rate	Total interest payable at 10% using daily rest calculation	Total repayment each month— interest plus principal
1st month	\$12,000.00	$\times$ 10% p.a.	\$100.00	\$1,100.00
2nd month	11,000.00	$\times$ 10% p.a.	91.67	1,091.67
3rd month	10,000.00	$\times$ 10% p.a.	83.33	1,083.33
4th month	9,000.00	$\times$ 10% p.a.	75.00	1,075.00
5th month	8,000.00	$\times$ 10% p.a.	66.67	1,066.67
6th month	7,000.00	$\times$ 10% p.a.	58.33	1,058.33

<i>Period</i>	<i>Principal Loan outstanding each month</i>	<i>Interest Rate</i>	<i>Total interest payable at 10% using daily rest calculation</i>	<i>Total repayment each month interest plus principal</i>
7th month	6,000.00	× 10% p.a.	\$50.00	\$1,050.00
8th month	5,000.00	× 10% p.a.	41.67	1,041.67
9th month	4,000.00	× 10% p.a.	33.33	1,033.33
10th month	3,000.00	× 10% p.a.	25.00	1,025.00
11th month	2,000.00	× 10% p.a.	16.67	1,016.67
12th month	1,000.00	× 10% p.a.	8.33	1,008.33
		TOTAL	<u>\$650.00</u>	<u>\$12,650.00</u>

Mr Chairman, although in both instances the interest rate imposed is the same, i.e. 10% p.a., but the different modes of calculating interest shows that the yearly rest mode of calculating interest will cause a customer to pay \$550.00 more on interest alone for a small loan of \$12,000.00. In real term, the customer is paying at a rate approximately 18.46% p.a. It is improper and unfair to charge an interest of 10% on \$12,000.00 for the whole year—when the principal loan is reduced monthly by \$1,000.00.

Mr Chairman, if the \$520 million housing loans for 94,000 houses provided by the commercial banks at 10% p.a. using yearly rest mode of calculating of interest and if the average repayment period is one year, the loanees will have to pay M\$52 million in interest alone. If the mode of calculating of interest at 10% p.a. is based on the daily rest, the loanees need pay approximately \$28.2 million, a difference of some \$24.8 million.

This is a classic case of banks sucking the blood of our people, especially those in the middle and lower income group. This is unconscionable and despicable. After all, commercial banks have at least M\$5,600 million interest free money to use and roll in current account deposits.

If the Government is sincere in helping the low income group, the Government must take a serious view of this matter and take the necessary steps to ensure that the low income group are not squeezed and fleeced by the banks. A reasonable mode of calculating interest must be drawn up to protect the interest of the rakyat.

Mr Chairman, commercial banks in Malaysia will be introducing a commitment fee on unutilised overdraft facilities with effect from 1st February, 1982. This is done in order to curb borrowers with large unutilised overdraft facilities, thus preventing others from obtaining overdraft facilities in time of tight credit situation where banks would find it difficult to control the level of credit since borrowers could at any time draw a substantial portion of the unutilised overdraft facilities. This decision was made at a meeting of the Banks' Association of Malaysia as part of its efforts to instil greater discipline in borrowing operations and to induce borrowers with large unutilised overdraft facilities to reduce their overdraft limit to a level normally required for their business, and it was decided at the meeting to impose a 1% commitment fee on unutilised overdraft facilities with the following exceptions:

- (1) Overdraft facilities with rates of interest prescribed by Bank Negara Malaysia; and
- (2) Personal overdraft facilities with a limit of up to \$250,000.00 each.

Mr Chairman, I want to know why no commitment fee is imposed on personal overdraft facilities of less than \$250,000.00? Customers who obtain overdraft facilities for business purpose even with limits of less than \$250,000.00 are subjected to the same fee! Is it because commitment fee is not imposed on those who have personal overdraft facilities less than \$250,000.00 as many bank directors and officials as well as V.I.P.s enjoy such

overdraft facilities? If commercial Banks Association is sincere in wanting to control the level of credit then there is a need for the banks to waive the commitment fee imposed on business overdraft facilities whose limits do not exceed \$250,000.00 and not just confine it to personal overdraft facilities only.

There is a danger in levying commitment fee on unutilised overdraft facilities as it might increase the inflationary rate in the country. I call on the Government to look into this matter and to inform this House the reasons why personal overdraft facilities with a limit of up to \$250,000.00 are exempted from paying a commitment fee of 1%. The Government should also investigate to ascertain whether overdraft facilities have been given to bank directors and V.I.P.s beyond their requirement and need and whether there are any abuses?

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Panti.

4.20 ptg.

Datuk Haji Yusof bin Malim Kuning (Panti): Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong peruntukan yang dipohon oleh pihak Kementerian Kewangan. Saya ingin menyentuh beberapa perkara, pertama muka surat 342, B. 35, Butiran 1100, Program (2) Kastam.

Tuan Pengerusi, oleh kerana keadaan negara kita ini dikelilingi oleh laut dan banyak punca-punca kemasukan ke dalam negara kita ini sama ada daripada utara, selatan, daripada timur ataupun barat, maka saya dapati masih ada lagi kawasan-kawasan di mana terdapat pihak Kastam masih kurang kelengkapan-kelengkapan yang disediakan oleh pihak Kerajaan. Dengan peruntukan yang dipohon melebihi angka \$22 juta ini, saya harap pada tahun hadapan pihak Kastam akan dapat membuat persediaan-persediaan yang lengkap terutama sekali dalam kawasan pilihanraya saya di daerah kecil Penggerang umpamanya terlalu terbuka kepada penyeludup-penyeludup yang datang daripada Republik Singapura dan juga yang datang daripada Republik Indonesia. Tetapi keadaan amat mendukacitakan dan perkara ini telah pun saya timbulkan beberapa kali

sehingga hari ini pihak Kastam masih belum menyediakan kelengkapan yang sepatutnya dan secukupnya untuk diwujudkan di hujung Semenanjung Malaysia bahagian selatan.

Pada masa yang lalu, kadangkala pihak Kastam ini dapat dikelirukan oleh penyeludup-penyeludup iaitu penyeludup ini dengan menggunakan dua speed boat. Apabila pihak Kastam mengejar pihak penyeludup ini ia akan berpecah dua di tengah laut yang mana pihak Kastam akhirnya akan dapat menahan satu bot yang mana bot itu sudah tidak ada barang tetapi sebenarnya bot yang menyeleweng lagi satu itulah barang yang ada diseludupkan. Jadi, pada masa yang lalu keadaan ini pihak Kastam dapat dipermainkan oleh pihak penyeludup. Saya harap dengan peruntukan yang begini banyak pada masa akan datang pihak Kastam Di Raja akan dilengkapi dan kalau perlu bukan sahaja dilengkapi dengan bot-bot yang lebih laju daripada bot-bot penyeludup tadi tetapi kalau perlu dilengkapi dengan kapal terbang. Oleh kerana pantai kita begitu luas, ianya boleh mendapat kerjasama dengan TUDM tetapi TUDM mempunyai tugas-tugas yang tersendiri, jadi yang lebih mudah lagi, saya percaya dengan keadaan zaman sekarang ini kapal terbang itu lebih baik kita gunakan helikopter yang boleh menyusup pantai, kerana helikopter ini bukan sahaja boleh digunakan di tanah lapang bahkan di celah-celah hutan, di celah-celah bukit, di celah-celah bukau, di tepi pantai di mana sahaja boleh dilandingskan ataupun didaratkan hatta di tengah laut pun boleh didaratkan iaitu adanya jenis helikopter yang boleh didaratkan di dalam laut. Ini saya harap akan dapat dilaksanakan.

Dan lagi satu oleh kerana keadaan rompak yang berlaku di akhir-akhir ini iaitu rompak yang menggunakan senjata. Saya yakin dan saya percaya senjata ini tidak mungkin dihasilkan dalam negeri ini. Jadi, saya berpendapat bahawa senjata-senjata api ini sudah tentulah diseludupkan dari luar negeri masuk dalam negeri kita ini.

Di sini saya ingin mencadangkan kepada pihak kastam atau pihak Imigresyen, kalau di Lapangan terbang pihak security di Lapangan terbang mempunyai alat-alat

pengesan elektronik yang boleh mengesan jenis-jenis bahan, jenis-jenis logam yang salah digunakan atau dibawa dalam kapal terbang, umpamanya senjata. Jadi, mengapa pihak Kastam tidak menggunakan alat-alat elektronik yang seumpamanya ini yang boleh mengesan logam-logam senjata api yang diseludupkan.

Untuk memodenkan dan memajukan lagi, saya mencadangkan iaitu untuk mencegah maksiat-maksiat dan kejadian-kejadian yang tidak diinginkan supaya peruntukan yang ada ini melebihi angka berbelas juta ini akan dapat dihasilkan, akan dapat digunakan dengan membekalkan pihak Kastam kita dengan alat-alat elektronik yang lebih moden, yang lebih effective pada masa-masa yang akan datang.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu saya ingin menyentuh B.36, Butiran 1100, Program (1) Pentadbiran Am, muka surat 353—Jabatan Hasil Dalam Negeri.

Tuan Pengerusi, oleh kerana di dalam kawasan saya dan juga banyak kawasan-kawasan Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain terdapat banyak Rancangan Kemajuan Tanah FELDA maka peneroka-peneroka hari ini telah mendapat hasil yang agak lumayan. Jadi dengan sebab mereka mendapat hasil yang lumayan maka pihak Pemungut Hasil atau pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri telah mengiriskan borang-borang untuk mereka membayar cukai-cukai pendapatan. Tetapi malangnya, oleh kerana kurang penjelasan daripada pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri ini maka pihak peneroka-peneroka tidak dapat membayar cukai hasil pendapatan mereka, kerana didatangkan borang itu sekali gus. Umpamanya bila didatangkan borang cukai ataupun permohonan untuk membayar cukai pendapatan tahun 1980, diikuti dengan tahun 1979, 1978, 1977, 1976 dan 1975—ada yang sampai dituntut pada tahun mula-mula dia masuk Rancangan FELDA iaitu pada tahun 1972.

Saya harap oleh kerana di sini saya lihat peruntukan untuk pegawai daripada 238 orang dikurangkan kepada 237 orang. Jadi, saya tidak nampak logiknya di sini, sepatutnya pegawai ditambah.

Di dalam kawasan saya sahaja peneroka-peneroka yang harus membayar cukai pendapatan ini tidak kurang di antara 10,000 hingga 15,000 orang. Ini di dalam kawasan saya sahaja di Kota Tinggi, betapa halnya dengan rancangan-rancangan lain. Jadi, dengan sebab itu saya harap ditambah pegawai ini untuk memberikan penjelasan, kerana selama ini saya telah pernah bertanya dengan pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri, adakah pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri mempunyai dasar atau polisi supaya pergi ke rancangan-rancangan untuk memberikan penjelasan dan penerangan. Saya diberi jawapan bahawa pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri tidak ada mempunyai dasar atau polisi seumpama itu. Dia hanya bila dapat tahu orang ini berhasil, dia akan kiriskan borang dan kalau dalam jangka masa tiga bulan tidak dijawab maka pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri akan menggunakan kuasa penalnya iaitu berdasarkan kepada pembayaran yang lepas sedangkan pihak peneroka tidak dapat hasil yang tetap tiap-tiap bulan, tiap-tiap tahun, ada kalanya tahun itu baik hasilnya, ada kalanya tidak berhasil—kurang hasilnya tetapi dengan sebab mereka tidak faham dan tidak diberi penjelasan maka pihak Hasil Dalam Negeri menggunakan kuasa penalnya mengenakan tuntutan bayaran sekian dan sekian.

Jadi, saya rasa kalau pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri menambah pegawai-pegawainya dan dapat memberi penjelasan kepada rancangan-rancangan baru ini, saya percaya pada masa yang akan datang banyak hasil yang akan dapat kita kutip oleh kerana dalam kawasan pilihanraya saya sahaja hasil yang mencurah atau hasil yang didapati oleh peneroka-peneroka FELDA hari ini secara keseluruhan dalam kawasan pilihanraya saya tidak kurang di antara \$5 juta—\$6 juta yang diberi kepada peneroka. Ini sudah tentu hasil yang akan didapati oleh Kerajaan nanti sudah tentu banyak tetapi kalau diberi penjelasan yang sebenarnya sehingga pihak peneroka tidak takut hendak berjumpa dengan Pegawai Pemungut Hasil Dalam Negeri.

Tuan Pengerusi, akhirnya saya berbalik kepada muka surat 325, B. 32, Butiran 1100, Program (1) (c) Penyemakan Cukai.

Tuan Pengerusi, walaupun pihak Kementerian telah membentangkan dalam Dewan yang mulia ini cukai-cukai baru dan barang-barang yang tidak bercukai pada tahun 1982, saya masih menerima banyak aduan-aduan dan sungutan-sungutan daripada pengundi-pengundi saya berhubung dengan cukai kereta (road tax). Walaupun kereta ini boleh dikatakan dipunyai oleh mereka yang lumayan berbanding dengan yang lain-lainnya yang di kurangkan cukainya dan sebagainya tetapi boleh dikatakan pada hari ini dengan sebab kemajuan yang begitu pesat dalam negara kita ini jarang-jarang pegawai-pegawai Kerajaan terutama sekali yang tidak mempunyai kereta. Jadi yang banyak terlibat dalam perkara ini ialah pegawai-pegawai Kerajaan sendiri terutama sekali yang bergaji rendah.

Pada hari ini dengan kemewahan yang wujud dalam negara kita ini di bawah pemerintahan Kerajaan kita Barisan Nasional ini sehingga Budak-budak Pejabat pun ada mempunyai kereta, bukan kata Pegawai Tinggi sahaja, Budak-budak Pejabat (Peon) pun sudah ada mempunyai kereta sendiri, begitu juga dengan pegawai-pegawai Kerajaan yang lain, kakitangan Kerajaan yang lain seperti guru-guru memang boleh dikatakan kebanyakan mempunyai kereta tetapi apabila pihak Kementerian Kewangan mengenakan cukai kereta (road tax) yang berganda-ganda pada tahun 1982 ini, jadi ini agak membingungkan setengah-setengah pegawai-pegawai kita dan nasib baiklah Ahli-ahli Dewan semuanya difreekan daripada membayar cukai jalan dan saya percaya kalaulah Ahli-ahli Yang Berhormat ini dikenakan cukai jalan barangkali kita akan menjerit lebih teruk lagi dalam Dewan ini.

Saya bagi pihak rakyat, bagi pihak pengundi saya dan bagi pihak pegawai-pegawai Kerajaan yang mereka tidak ada jalan lain hendak menyuarkan perkara ini kerana perkara ini terpaksa disuarakan dalam Dewan Rakyat ini, jadi saya menyuarkan supaya pandangan semula ataupun penyemakan cukai ini harus dibuat dengan begitu hati-hati dan teliti dan supaya tidak nanti akan menjatuhkan imej Kerajaan kita yang baru yang dipimpin oleh Yang Amat Berhormat

Perdana Menteri dan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan juga para Ahli-ahli Menteri Kabinet yang lain.

Akhirnya, Tuan Pengerusi, saya menyokong peruntukan yang diminta.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Setapak.

4.33 ptg.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (Setapak): Tuan Pengerusi, saya bersama-sama bangun untuk memberikan komen dua tiga perkara.

Pertama sekali muka surat 326, B. 32, Program (3) Perkhidmatan dan Kawalan Kewangan, bahagian (b) Pentadbiran Insuran (Insurance Administration).

Tuan Pengerusi, saya perhatikan pentadbiran ini diletakkan sama seperti pengurusan kontrak dan bekalan dan juga perkhidmatan penilaian serta pinjaman perumahan. Saya dapati susunan ini tidak berapa tepat. Saya lebih suka mencadangkan pentadbiran insuran ini diberikan satu kuasa yang lebih ataupun sama seperti kuasa yang diberi kepada Bank Negara yang mengawal Badan-badan Institusi Kewangan yang ada dalam negara kita sebab sekarang ini oleh sebab Ketua Pengarah Insuran kita ini tidak mempunyai satu kuasa yang lengkap maka apa arahan-arahan yang diberi oleh Ketua Pengarah Insuran yang dilantik oleh Kerajaan di bawah Kementerian ini tidak mempunyai kuku sedikit pun sebab saya pada awal tahun ini telah membangkitkan bagaimana sebuah syarikat insuran, Pengarahnya apabila dipanggil oleh pegawai kita daripada Malaysia untuk melaporkan daripada negara jiran, mereka indah tak indah, tak mahu datang pun.

Kita semua sedia maklum, Tuan Pengerusi, bahawa syarikat insuran mempunyai kumpulan wang yang banyak seperti juga bank-bank tetapi kuasa untuk mengawal mereka itu tidak diberi kepada Ketua Pengarah yang Kerajaan sendiri lantik yang memegang jawatan sebagai Director General of Insurance (DGI) ataupun Pengarah Insuran di dalam negara kita. Maka sebab itulah didapati masih ada lagi syarikat insuran

yang banyak menjalankan perniagaan di dalam negara kita ini tidak mengikuti dasar ekonomi kita seperti yang telah saya bangkitkan.

Contoh yang ada di tangan saya ini ialah Great Eastern Life Assurance yang ditubuhkan di Singapura sejak tahun 1908 yang menjalankan perniagaan di Malaysia ini cuma berlesen berbentuk cawangan tetapi mendapat hasil yang besar. Jumlah perniagaannya pada tahun 1980 sahaja berjumlah \$673 juta, jumlah polisi seramai 38,458 dan wang yang dicagarkan yang dimasukkan insuran berjumlah yang saya sebutkan tadi dengan pembayaran premium tahunan berjumlah \$22 juta tunai dan syarikat ini juga mempunyai keseluruhan perniagaan polisi yang berjumlah 183,000, berjumlah lebih kurang \$2.9 billion sum assured dengan premium berjumlah \$101 juta tiap-tiap tahun, tetapi kuasa syarikat ini bukan bertempat di Kuala Lumpur tetapi bertempat di negara jiran oleh sebab di Kuala Lumpur ini merupakan satu pejabat cawangan sahaja dan di Singapura menjadi ibu pejabat wal hal keseluruhan perniagaan syarikat ini Malaysia dan Singapura, 70% dipegang oleh Malaysia. Maknanya hasilnya 70% datang daripada Malaysia tetapi kuasa menjalankan pentadbiran terletak di Singapura. Maka sebab itulah didapati saya siasat misalnya pejabat di sini kalau hendak mengambil seorang kakitangan rakyat Malaysia bekerja di syarikat pejabat cawangan di Kuala Lumpur ini mesti mendapat kebenaran daripada Ibu pejabat Singapura, sampai begitu sekali kuasanya.

Jadi tak hairanlah apa yang saya difahamkan misalnya pejabat di Singapura itu mereka menyewa sebuah bangunan kepunyaan Pengerusi (Chairman) Syarikat ini berjumlah \$2 juta sewanya. Oleh sebab hasil itu datang 70% kononnya kerana mentadbirkan perniagaan di Malaysia, jadi \$1.4 juta mesti dibayar hasil daripada yang dapat untung di Malaysia.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya dengar selalu Yang Berhormat sebut “juta bilangan”. Kalau tentang wang, elok Yang Berhormat sebut “ringgit”, kalau misalnya

bilangan polisi, sebab saya dengar perkataan “juta, ratus, ribu”, ini tidak tentu yang mana bilangan, yang mana wang.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim:
Terima kasih atas teguran Tuan Pengerusi.

Jadi yang penting di sini yang saya sebutkan ialah \$1.4 juta mesti dibayar oleh perniagaan daripada Malaysia. Maka sebab itulah Great Eastern Assurance ini apabila menghantar laporan kepada Kerajaan kita katanya tidak ada untung, bukan tak ada untung, ada untung tetapi habis dibelanjakan keuntungan itu kerana pentadbiran yang dijalankan di Singapura. Kenapakah perkara ini berlaku, Tuan Pengerusi? Ialah kerana Ketua Pengarah Insuran kita tidak mempunyai kuku. Saya difahamkan Great Eastern Assurance ini malangnya mempunyai 6 orang Pengarah dan seorang sahaja Pengarahnya terdiri daripada warganegara Malaysia, yang lain itu semuanya warganegara Singapura dan warganegara Malaysia ini pula ialah bekas Menteri Kewangan kita dahulu.

Saya difahamkan pula bekas Menteri Kewangan kita dahulu ini sendiri melanggar pula tata tertib, sepatutnya apabila beliau telah menjadi pengarah sebuah syarikat insuran beliau tidak boleh lagi memegang pengarah syarikat insuran yang lain tetapi memegang juga dua syarikat insuran yang lain. Oleh sebab beliau ini sepatutnya lebih faham, sebab dia bekas Menteri Kewangan, jadi saya harap Menteri Kewangan kita yang baru ini tolonglah nasihatkan bekas Menteri Kewangan kita yang lama supaya dia sendiri patuh kepada undang-undang.

Yang peliknya oleh sebab Ketua Pengarah Insuran kita ini tidak mempunyai kuasa seperti Gabenor Bank Negara, maka tidak di hormati oleh syarikat-syarikat ini apabila Ketua Pengarah kita ini menghantar surat kepada mereka, mereka akan sewenang-wenangnya menjawab: Oh, nanti saya hendak berunding dengan Menteri Kewangan kamu, saya hendak berunding dengan Perdana Menteri kamu.

Tuan Pengerusi, ini adalah satu perkara yang biadab dan kurang ajar terhadap pentadbiran negara kita. Kalau mereka itu

menjalankan perniagaan di dalam negara kita, mereka mestilah patuh kepada pentadbiran yang dijalankan oleh negara kita walaupun mereka yang menjalankan itu terdiri daripada pegawai-pegawai yang muda, walaupun pengarah-pengarah ataupun pengerusi-pengerusi ini telah pun mempunyai kenalan ataupun hubungan dengan Menteri-menteri ataupun dengan Perdana Menteri kita, tidak boleh sepatutnya menggunakan kuasa kenalan mereka itu kerana tidak menghormati arahan yang diberi oleh pentadbiran negara kita sendiri. Memandangkan ini, saya mencadangkan supaya pentadbiran insuran ini diberi kuasa penuh seperti kuasa menjalankan Bank Negara ataupun pentadbiran ini diletakkan di bawah kuasa Bank Negara, sebab insuran memainkan peranannya dari segi kewangan.

Saya mencadangkan sepatutnya pihak Kerajaan kita mengambil tindakan tegas supaya dapat menolong meringankan beban yang dihadapi oleh rakyat kita terutama sekali dalam masalah hendak membeli rumah.

Saya difahamkan, Tuan Pengerusi, syarikat ini sebagai contoh mempunyai wang tunai lebih kurang \$241 juta letaknya di bank kepunyaan pengerusi syarikat ini juga iaitu di OCBC tetapi pinjaman untuk orang-orang yang memegang polisi insuran itu hendak membeli rumah sedikit sangat iaitu 0.7% ataupun \$4.2 juta. Fikirlah, Tuan Pengerusi, daripada wang tunai yang dikutip, hartanya yang berjumlah \$603 juta cuma \$4 juta sahaja diberikan pinjaman untuk yang dikatakan ada cagaran.

Kerajaan kita telah beberapa kali menyeru kepada institusi-institusi kewangan supaya tolong meringankan beban orang ramai membantu hasrat Kerajaan, memberi peluang supaya orang ramai ini dapat membeli rumah, memberikan pinjaman, kemudahan dan sebagainya tetapi syarikat ini tidak peduli pun segala rayuan-rayuan yang dibuat oleh pihak Kerajaan. Kenapa, Tuan ~~Pengerusi~~? Sebab mereka tidak beribu pejabat di Kuala Lumpur.

Saya mencadangkan Kerajaan kita hendaklah dengan serta-merta menghantar surat kepada syarikat ini mengambil tindakan

yang tegas, sebab surat yang terakhir syarikat ini menjawab daripada pentadbiran negara kita mereka akan mula, akan cuba mengambil bahagian dalam Dasar Ekonomi Baru selewat-lewatnya dalam tahun 1984.

Tuan Pengerusi, Dasar Ekonomi Baru mulai 1970, selepas 11 tahun, 12 tahun barulah mereka menjawab. Punya kurang ajar syarikat ini, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, tolong tarik balik perkataan kurang ajar itu.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Tuan Pengerusi, saya tarik balik. Biadab syarikat ini kepada pentadbiran negara kita. Jadi, saya berharaplah kepada Kerajaan kita, kepada Menteri Kewangan hendaklah bersikap tegas dan untuk menjaga imej pengarah dan pegawai daripada Bahagian Pentadbiran ini, saya berharap Menteri ataupun Kerajaan kita hendaklah jangan melayani pengarah-pengarah syarikat ini datang pintu belakang, hendaklah mereka hormatkan Ketua Pengarah Insuran dahulu menjawab segala soalan yang patut, jangan kerana kenalan ataupun menggunakan orang-orang yang berpengaruh sehingga merendahkan imej pentadbiran negara kita. Dalam perkara ini, saya menegaskan supaya Kerajaan bertindak tegas dan kalau patut ambillah pentadbiran syarikat ini.

Perkara yang kedua, Tuan Pengerusi, muka surat 335, Butiran 2 Pembelian Tanah (i) Cara Langsung dan (ii) Pinjaman.

Dalam perkara ini oleh sebab Wilayah Persekutuan ini tidak lagi banyak tanah yang dimiliki oleh Kerajaan dan yang adapun cuma bekas-bekas lombong dan yang banyak tanah-tanah ini saya perhatikan masih lagi terdiri daripada estet-estet kepunyaan syarikat-syarikat swasta dan orang perseorangan, demi untuk kepentingan negara, demi untuk memikirkan kemajuan masa hadapan Wilayah Persekutuan ini, sukacitalah saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan menggunakan kuasa-kuasanya dan menambahkan peruntukan-peruntukan yang ada di dalam maksud ini, membeli semua

estet-estet dan tanah-tanah yang masih ada lagi dalam Wilayah Persekutuan ini dan disimpan oleh Kerajaan sendiri untuk pembangunan Wilayah Persekutuan, sebab Wilayah Persekutuan ini merupakan ibu pejabat negara. Itulah satu cadangan saya, saya berharap tindakan tegas juga perlu diambil dan satu peruntukan besar perlu dibuat demi untuk kepentingan negara kita keseluruhannya.

Ketiga, di bawah peruntukan yang sama juga, maksud yang sama, muka surat 336, Butiran 10 Syarikat Gula Padang Terap Bhd.

Saya ucapkan terima kasih dan tahniah kepada Perbendaharaan membuat peruntukan kepada Syarikat Gula Padang Terap Bhd. ini tetapi saya berharap pihak Kementerian hendaklah mempelajari kesilapan yang dilakukan oleh pentadbiran Kementerian ini dalam masalah Gula Negeri Sembilan. Syarikat Gula Negeri Sembilan dahulu, Tuan Pengerusi, kalau ada hubungan yang sesuai ataupun pembayaran mengikut program yang diminta oleh Kerajaan Negeri yang berkenaan, dibayar oleh pihak Perbendaharaan pada masa yang dikehendaki, saya percaya Syarikat Gula Negeri Sembilan pada hari ini tidak tutup, boleh maju tetapi oleh sebab kelewatan urusan pentadbiran membayar apa yang dikehendaki oleh Kerajaan Negeri bagi membiayai projek itu terlampau lewat dibuat oleh Perbendaharaan di Kuala Lumpur sehinggakan projek itu rosak dan kerugian dihadapi oleh Kerajaan Negeri dan akhirnya juga kerugian dihadapi oleh Kerajaan Pusat.

Jadi dalam perkara ini, Tuan Pengerusi, kepada Syarikat Gula Padang Terap ini, saya berharap pegawai-pegawai dan Kerajaan yang bertanggungjawab yang memberi bantuan pinjaman hendaklah membuat pembayaran yang sesuai supaya jangan nasib Syarikat Gula Padang Terap seperti Syarikat Gula Negeri Sembilan.

Saya berasa pelik, Tuan Pengerusi, kenapakah bila pihak Kerajaan membuka syarikat gula dengan belanja berjuta ringgit,

selepas beberapa tahun mengalami kerugian dan ditutup tetapi syarikat-syarikat swasta yang mempunyai nama-nama yang tertentu berjalan dengan baik. Adakah kerana kepakaran yang tak sesuai ataupun adakah kerana pengaruh syarikat swasta ini terlampau kuat sehinggakan kepakaran pada syarikat yang dibuat oleh Kerajaan Negeri ini tidak tercapai. Dan perkara ini adalah perlu diberikan perhatian dan perlu dijalankan penyiasatan.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat, masa cuma ada satu minit lagi.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Terima kasih, Tuan Pengerusi. Perkara yang ketiga, muka surat 338 iaitu Perkhidmatan Am Perbendaharaan.

Saya hendak mencadangkan di sini, iaitu didapati Ahli-ahli Parlimen yang duduk memegang jawatankuasa sukarela, apabila pergi ke luar negeri ataupun pergi menjalankan tugas di luar, tidak mendapat bayaran daripada Parlimen kerana Parlimen tidak dibenarkan membayar oleh pihak Perbendaharaan. Kerana itu kononnya bukan tugas Parlimen, walhal tugas yang dibuatnya itu ada kaitannya dengan seseorang Ahli Parlimen, tetapi bagi Wakil Rakyat Negeri apabila dihantar menjalankan tugas itu dapat pembayaran daripada pihak Kerajaan Negeri.

Sebagai contoh PEMADAM. Beberapa anggota Parlimen apabila pergi menjalankan tugas PEMADAM di peringkat negeri atau di luar negeri tidak dapat membuat tuntutan, kerana ini katanya tidak ada kaitannya dengan tugas Wakil Rakyat. Dalam perkara ini, sukaiah saya mencadangkan supaya perjalanan dan pengangkutan untuk perwakilan persidangan luar negeri dan dalam negeri ini termasuk juga Ahli-ahli Parlimen dan yang telah dilantik memegang jawatan sukarela terutama sekali badan-badan sukarela yang telah ditubuhkan oleh Kerajaan sendiri seperti PEMADAM.

Akhirnya, saya menyokong peruntukan Kementerian Kewangan.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Padang Serai.

4.53 ptg.

Tuan Lim Kiam Hoon (Padang Serai): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh tentang Maksud P. 32, Butiran 7 di muka surat 336, belanjawan peruntukan 1982 yang memperuntukkan \$900 juta bagi maksud Skim Wang Pinjaman Perumahan.

Saya ucapkan setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih kepada Kementerian Kewangan yang telah membuat peruntukan yang begitu banyak bagi maksud Skim Wang Pinjaman Perumahan.

Tuan Pengerusi, sebagaimana kita semua maklum perumahan adalah satu kemudahan asas yang begitu penting sekali bagi rakyat-rakyat Malaysia dan manusia pada keseluruhannya. Semakin maju negara Malaysia, semakin bertambah keperluan untuk rumah-rumah. Dewasa ini beberapa sidang akhbar telah diadakan untuk menyuarakan hasrat-hasrat Kerajaan untuk mendirikan rumah yang mencukupi bagi rakyat-rakyat Malaysia. Ini adalah satu kesedaran yang patut dipuji.

Tuan Pengerusi, namun demikian saya ingin menarik perhatian pihak Kerajaan betapa pentingnya tumpuan perhatian di dalam bidang perumahan ini ditumpukan kepada kakitangan-kakitangan Kerajaan. Ini adalah menandakan bahawa jika Kerajaan Barisan Nasional ingin memperbaiki dan melicinkan lagi jentera pentadbiran Kerajaan, kebajikan kakitangan-kakitangan yang perlu dititikberatkan. Ini adalah satu faktor yang disadari oleh orang ramai bahawa tempoh keselesaan hasil usaha-usaha kakitangan-kakitangan Kerajaan tidaklah akan mencapai taraf yang diinginkan.

Tuan Pengerusi, sungguhpun anggaran \$900 juta merupakan satu anggaran yang besar, saya berharap Kerajaan akan dapat mengkaji peruntukan ini dari masa ke semasa untuk menentukan bahawa mereka (rakyat) membuat pinjaman perumahan Kerajaan tiada akan menghadapi kesulitan-kesulitan

untuk mendapat pinjaman perumahan disebabkan oleh kekurangan peruntukan pihak Kerajaan.

Tuan Pengerusi, saya juga suka mengambil kesempatan di sini untuk menyeru Kementerian yang berkenaan memberitahu Dewan yang mulia ini jumlah wang yang telah diperuntukan di bawah Kepala P. 32, Butiran 7 ini bagi maksud Skim Wang Pinjaman Perumahan; setakat ini dan berapakah si pemohon-pemohon yang mendapat faedah daripada skim ini. Jika jumlah pinjaman yang telah diluluskan tiada mencerminkan sebahagian besar kakitangan-kakitangan di dalam negara ini, apakah cadangan Kementerian beliau untuk meningkatkan lagi usaha-usaha ke arah ini supaya mempertingkatkan bahawa sebilangan besar kakitangan-kakitangan Kerajaan akan menjadi tuanpunya rumah masing-masing.

Tuan Pengerusi, sebagaimana kita semua maklum bahawa baru-baru ini beberapa pindaan telah dilakukan di atas syarat-syarat Sekim Pinjaman Perumahan. Saya penuh yakin bahawa pindaan-pindaan ini adalah dibuat demi kebaikan rakyat dan negara untuk memberi faedah-faedah yang sepenuh-penuhnya kepada rakyat dan untuk mengetatkan segala kelonggaran supaya menentukan bahawa Skim Pinjaman Perumahan tiada terbuka kepada penyelewengannya. Akan tetapi setakat ini beberapa kelonggaran telah timbul akibat daripada pindaan-pindaan ini, sebagai contoh, rakyat-rakyat jelata masih lagi keliru tentang kelayakan pinjaman kedua dan juga pembelian dan penjualan rumah yang melibatkan suami isteri.

Di sini suka saya menyeru Menteri yang berkenaan untuk memberi penjelasan yang lebih terperinci di dalam Dewan yang mulia ini supaya rakyat jelata dapat memahami dengan sepenuh-penuhnya syarat-syarat Sekim Pinjaman Perumahan.

Tuan Pengerusi, sekali lagi saya memberi sokongan saya sepenuhnya atas peruntukan yang dicadangkan oleh Kementerian Kewangan bagi tahun 1982.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Baling.

5.00 ptg.

Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad (Baling): Tuan Pengerusi, saya akan menyentuh Maksud B. 32, muka surat 325, Program (1) Pentadbiran Am dan (a) Perkhidmatan Kawalan.

Tuan Pengerusi, salah satu tugas penting Perbendaharaan ialah untuk mengawal dan menyelia pengurusan kewangan dari kumpulan wang Persekutuan dan Kementerian berkenaan telah pun menentukan tujuan sepertimana yang terdapat dalam Anggaran Belanjawan Program dan Prestasi, iaitulah bahawa Kementerian ini akan menjalankan tanggungjawabnya itu untuk merumus, merancang dan melaksanakan dasar-dasar kewangan bagi mencapai matlamat pertumbuhan ekonomi dan juga dasar-dasar Kerajaan yang lain.

Tuan Pengerusi, tugas mengawal dan juga matlamat yang hendak dituju oleh Kementerian ini pada pendapat saya mestilah tidak ada percanggahan, maksudnya ialah bahawa Kementerian ini dalam usaha untuk mencapai pertumbuhan ekonomi dan juga menjalankan dasar-dasar yang telah ditetapkan oleh Kerajaan sendiri dengan keghairahan untuk mencapai matlamat itu mestilah juga menumpukan perhatian ke arah tugas mengawal dan juga menyelia perjalanan dan pengurusan Kumpulan wang Persekutuan ini supaya keghairahan itu tidak membawa kepada pembaziran wang awam. Saya menyebut tentang hal ini kerana terdapat tanda-tanda bahawa keghairahan untuk mencapai matlamat pembangunan itu dilaksanakan dalam banyak hal tanpa meneliti dan terdapat kawalan yang sempurna ke atas perbelanjaan wang awam. Dan pada umumnya kawalan ke atas pengurusan dan kegunaan wang awam masih terdapat kelemahan-kelemahan yang banyak.

Kelemahan yang pertama ialah dari segi fizikal dan dari segi penglibatan dan kepatuhan kepada peraturan-peraturan dan sistem yang telah diluluskan di dalam Dewan ini dalam beberapa Akta Acara Kewangan dan lain-lain. Dan contoh daripada

kelemahan, kepatuhan dan penglibatan pada undang-undang dan peraturan pengurusan kewangan-kewangan ini banyak sekali dan tidak mungkin saya hendak menerangkan satu persatu dalam masa yang terbatas ini, tetapi memadailah saya mengemukakan kepada Dewan ini quotation dan pendapat daripada Ketua Odit Negara sendiri yang beliau berkata:

“Saya telah membangkitkan dengan Akauntan Negara mengenai pengeluaran pinjaman yang tidak teratur dalam satu akaun awam yang telah dibuka dalam Kumpulan wang pembangunan iaitu akaun pinjaman diberi dan tidak mengenakan pinjaman yang diberi khusus kepada peruntukan yang berkenaan dalam kumpulan wang pembangunan. Pembayaran ini seterusnya dilaraskan di akhir tahun kewangan, dengan amalan ini beberapa pembayaran tidak dilaraskan kerana peruntukan tidak dibuat dalam anggaran atau jumlah yang diperuntukkan, didapati tidak mencukupi, akibatnya sejumlah besar wang telah dibayar tanpa kelulusan undang-undang. Amalan ini bukan sahaja bertentangan dengan peruntukan dalam Perlembagaan dan Akta Kumpulan wang Pembangunan, tetapi ianya melemahkan kawalan perbelanjaan itu sendiri.”

Penglibatan dan kepatuhan kepada sistem dan peraturan pengurusan kewangan yang telah ditetapkan merupakan disiplin penting dalam pengurusan kewangan dan dapat menghalang penyalahgunaan wang awam dan untuk itulah satu-satu peraturan kewangan itu dibuat. Kerajaan hendaklah berusaha dengan sedaya-upaya mengatasi kelemahan-kelemahan ini dan saya suka mencadangkan bahawa yunit-yunit kawalan di dalam Jabatan-jabatan Kerajaan dan juga dalam Kementerian diperkukuhkan lagi dan saya difahamkan bahawa Pengoditan Dalam telah pun ada dalam Kementerian itu, tetapi oleh kerana masih terdapat kelemahan-kelemahan ini maka yunit kawalan ini perlulah diperkukuhkan. Salah satu lagi tugas kawalan ialah dari aspek hendak menentukan bahawa wang awam yang dikeluarkan, yang

dibelanjakan itu benar-benar menghasilkanنتاج ataupun hasil yang dapat memberi keuntungan dan faedah serta matlamat yang telah ditetapkan.

Saya membangkitkan aspek ini kerana terdapat banyak rancangan-rancangan, walaupun dibayar mengikut cara-cara yang betul, tetapi rancangan-rancangan itu sendiri merupakan suatu rancangan yang membazir dan tidak memberi faedah kepada rakyat.

Saya mengambil contoh di sini misalnya tentang pembinaan setengah-setengah taliair, kononnya untuk menukarkan taliair tradisional kepada suatu ampangan atau taliair yang moden. Tetapi nampaknya taliair yang moden ini bakhil untuk mengeluarkan atau memberi air kepada pesawah-pesawah menyebabkan banyak sawah yang kering akibat pembinaan ampangan yang dibuat tanpa perancangan yang teliti.

Salah satu faktor yang mengakibatkan kelemahan dalam kawalan dari segi prestasi ini ialah kerana keghairahan untuk menjalankan sesuatu projek, misalnya pembinaan yang dirancang sekarang ini. Pembinaan jambatan yang menghubungkan di antara Semenanjung dan Pulau Pinang yang memakan belanja yang begitu besar, jadi keghairahan ini menyebabkan dari segi prestasinya masih kita meragui lagi, sejauh manakah faedah-faedah yang akan didapati oleh majoriti rakyat dan kadang-kadang keghairahan ini timbul atau akibat daripada kelumrahan atau kebiasaan pemimpin-pemimpin Barisan Nasional membuat janji-janji kepada rakyat, sebelum difikirkan tentang reality sesuatu projek itu. Jadi apabila janji-janji itu dituntut maka ahli-ahli politik yang berkenaan atau pemimpin yang berkenaan terpaksa menuntut kepada pegawai-pegawai Kerajaan melaksanakan projek itu walaupun dari segi realitinya ia tidaklah sangat memberi faedah kepada rakyat. Jadi kawalan-kawalan dari segi prestasi ini juga patutlah ditingkatkan, kerana kelemahan kawalan-kawalan dari aspek ini juga akan membawa kepada pembaziran.

Walaupun saya menyedari bahawa kawalan dari segi prestasi ini merupakan masalah yang

rumit dan melibatkan bidang yang luas yang kadang-kadang sukar untuk diukur dengan ukuran yang tertentu untuk mengetahui kejayaan dan kegagalannya, namun terdapat aspek-aspek dan perkara-perkara yang dapat dilihat kejayaan dan kegagalannya dengan jelas dan punca-punca kesilapan dapat dicari dan dapat pula dijadikan panduan untuk diperbaiki.

Tuan Pengerusi, saya akan menyentuh pula dalam Program (2) iaitu pengurusan-pengurusan belanjawan yang saya rasa ada kaitan juga dengan soal-soal kawalan. Tuan Pengerusi, salah satu daripada tugas Perbendaharaan kita ialah membuat belanjawan dan melibatkan juga pemeriksaan anggaran belanjawan serta membuat analisa perbelanjaan dan bertugas pula menjalankan kajian yang mendalam berhubung dengan tujuan belanjawan serta cara-cara perbelanjaan dibuat dan sejauh mana pencapaian tujuan-tujuan yang telah ditetapkan.

Nampaknya dalam bidang pengurusan belanjawan ini Kementerian Kewangan mempunyai jentera yang cukup untuk menyempurnakan tugas-tugas menyediakan belanjawan negara sama ada belanjawan tahunan ataupun belanjawan tambahan. Tetapi apakah yang telah terjadi kepada jentera ini dan di mana letaknya keupayaan menganalisis dan membuat kajian sama ada sesuatu peruntukan itu perlu atau tidak, apabila Kementerian Kewangan pernah mengemukakan di Dewan ini untuk diluluskan belanjawan tambahan yang tidak diperlukan.

Dalam satu kajian semula yang dibuat ke atas perbelanjaan mengurus di 14 Kementerian dan Jabatan dan perbelanjaan pembangunan di 13 Kementerian dan Jabatan, adalah didapati bahawa peruntukan tambahan berjumlah \$2,935,884 untuk 35 pecahan-kepala dalam Anggaran Perbekalan bagi 9 Kementerian dan Jabatan, dan \$1,688,000 untuk 3 pecahan-kepala Anggaran Pembangunan bagi 3 Kementerian dan Jabatan, telah terbukti tidak perlu oleh kerana perbelanjaan yang dilakukan didapati kurang daripada jumlah yang diperuntukkan dalam anggaran asal.

Pendahuluan-pendahuluan berjumlah \$37,685,132 untuk 41 pecahan-kepala dalam Anggaran Perbekalan bagi 7 Kementerian dan Jabatan yang dikeluarkan daripada Kumpulanwang Luar Jangka dan satu pendahuluan berjumlah \$16,159,000 untuk satu pecahan-kepala dalam Anggaran Pembangunan yang dikeluarkan daripada Kumpulanwang Simpanan Luar Jangka telah tidak digunakan. Namun begitu peruntukan tambahan telah dikemukakan di Dewan ini untuk diluluskan. Oleh kerana pendahuluan-pendahuluan yang dikeluarkan daripada Kira-kira Luar Jangka bertujuan menemui perbelanjaan yang amat perlu dan yang tidak dijangka, adalah jelas bahawa pendahuluan-pendahuluan yang diberi adalah tidak dikawal dengan sempurna dan secukupnya.

Peruntukan di bawah 11 pecahan-kepala Anggaran Perbekalan bagi 8 Kementerian dan Jabatan dan 50 pecahan-kepala Anggaran Pembangunan bagi 11 Kementerian dan Jabatan telah lebih dianggarkan kerana perbelanjaan sebenar bagi tiap-tiap pecahan-kepala ini adalah kurang daripada 50% jumlah yang dibenarkan di bawah pecahan-kepala Bekalan dan kurang daripada 40% jumlah yang dibenarkan di bawah pecahan-kepala Pembangunan. Juga tidak ada perbelanjaan atas 10 pecahan-kepala di bawah Anggaran Perbekalan bagi 9 Kementerian dan Jabatan, dan 61 pecahan-kepala dalam Anggaran Pembangunan bagi 19 Kementerian dan Jabatan yang berjumlah \$86,542 dan \$324,656,317 masing-masing telah pun dibenarkan.

Jadi kelemahan Kementerian dalam memastikan sama ada belanjawan tahunan itu benar-benar diperlukan oleh Kementerian-kementerian dan juga Jabatan-jabatan yang berkenaan ataupun tidak, menyebabkan Dewan ini telah menghabiskan masanya untuk membincangkan satu perkara yang tidak perlu. Sudah tentulah dalam sistem yang berjalan sekarang ini Dewan ini tidak berupaya meneliti ke peringkat yang terperinci dan melibatkan kawalan yang seumpamanya itu maka sudah tentu ini sebagaimana yang telah ditetapkan oleh Perlembagaan bahawa salah satu daripada

tugas yang penting untuk mengawal perbelanjaan ini terletak di tangan Kementerian Kewangan dan juga Perbendaharaan. Kelemahan-kelemahan yang seperti ini sepatutnya tidak boleh berlaku dan punca-puncanya hendaklah di atasi supaya tidak berlaku pembaziran kepada wang awam yang sentiasa kita dengar dan sentiasa didapati di dalam perbelanjaan-perbelanjaan yang dilakukan oleh Kerajaan. Tuan Pengerusi, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kulim-Bandar Bahru.

5.16 ptg.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir (Kulim-Bandar Bahru): Tuan Pengerusi, saya hanya dengan ringkas hendak menyebut mengenai satu perkara iaitu di muka 326, Butiran 1100 mengenai Analisa Cukai, dan juga segala-gala yang berkaitan dengan belanjawan tahunan.

Apabila kita membincangkan tentang soal Analisa Cukai ini iaitu mengenai kakitangan dan segala-galanya yang diperlukan, tidak boleh dinafikan bahawa saya sendiri memang kagum dan saya rasa kebanyakan rakyat juga kagum tentang pembaharuan dan innovation yang telah pun diperkenalkan oleh belanjawan yang baru dibentangkan di Dewan yang mulia ini; iaitu pada pembaharuan di mana kesemuanya menjangka cukai akan naik oleh sebab kemelesetan ekonomi dalam negeri dan juga kemelesetan ekonomi antarabangsa. Semuanya meramalkan bahawa rakyat akan dibebankan dengan berbagai-bagai cukai dan sebagainya kerana untuk mencari wang peruntukan yang cukup supaya momentum pembangunan dalam negara kita ini dapat dikekalkan supaya rakyat dapat terus menerus menikmati segala kemajuan-kemajuan yang telah pun diperolehi sebelum ini. Rakyat juga meramalkan bahawa sudah tentulah berbagai-bagai cukai akan dikenakan supaya rakyat di luar bandar khususnya dapat menikmati pembangunan-pembangunan yang agak lebih lagi supaya untuk menyediakan public opinion di luar

bandar itu dari segi pilihanraya dan sebagainya. Tetapi dalam ramalan-ramalan ini kita rasa kagum dan terkejut bahawa bukan sahaja cukai tidak dinaikkan malah begitu banyak sekali cukai telah pun dikurangkan.

Ini adalah satu pembaharuan yang mana saya rasa memerlukan keberanian dan kita haruslah mencari jalan supaya semangat (spirit) ini dapat dikekalkan. Saya ambil satu contoh yakni mengenai pengurangan cukai di atas beberapa bahan popular iaitu seperti kamera, pen, alat-alat elektrik dan sebagainya. Ini memanglah satu pengurusan cukai yang begitu popular. Kadangkalanya pernah juga didengar sungguhpun cukai telah pun dikurangkan di atas bahan-bahan ini tetapi apalah faedahnya kepada penduduk di luar bandar sedangkan kita tahu berapa orang sangat di luar bandar itu yang membeli kamera dan sebagainya. Tetapi saya rasa Perbendaharaan mungkin telahpun mengkaji dari aspek yang lain; ini yang saya katakan pembaharuan, dan malangnya ini tidak ditekankan oleh sibaran am dan sebagainya iaitu dari segi tujuan mengurangkan cukai ini bukanlah oleh sebab hendak melegakan rakyat tetapi tujuan utamanya ialah untuk meningkatkan aktiviti ekonomi dalam negeri dan keduanya adalah untuk menyekat pengaliran keluar wang kita ke luar negeri. Jadi inilah dua tujuan utama yang saya rasa merupakan satu kesan utama dari segi pengurangan cukai di atas barang-barang itu. Oleh sebab ini telah mendapat sambutan yang begitu luas dari rakyat, saya ingin menyarankan supaya pihak Perbendaharaan mengkaji dengan sedalam-dalamnya bagaimana dapat menguatkan kakitangan dan kepakaran yang diperlukan dalam Perbendaharaan untuk menjaga aspek ini iaitu supaya mulai dari sekarang pihak Perbendaharaan dapat monitor dengan sehalus-halusnya dengan mendalamnya mengkaji, menganalisa dan mengkaji dengan sedalam-dalamnya kesan-kesan yang timbul dari kekurangan cukai ini.

Kalau kita tidak monitor dengan sehalus-halusnya dengan mendalam maka sudah tentu kita dapat membuat satu keputusan sama ada tujuan utama Perbendaharaan mengurangkan cukai-cukai ini berhasil atau tidak.

Kalau perkara ini telah dimonitor dengan rapi maka sudah tentu pihak Perbendaharaan akan berada dalam satu keadaan di mana mereka berani dan boleh membuat berbagai-bagai keputusan lagi sama ada Perbelanjaan yang akan datang boleh dikurangkan pula cukai di atas berbagai-bagai barangan yang lain yang bukan sahaja dapat meningkatkan aktiviti ekonomi dalam negeri, bukan sahaja dapat menyekat pengaliran keluar wang kita tetapi mungkin juga benar-benar dapat memberi manfaat kepada rakyat bukan sahaja di bandar tetapi rakyat di luar bandar.

Ini saya rasa satu perkara yang diharapkan oleh rakyat dan saya harap pihak Perbendaharaan akan menyediakan cukup kakitangan dan tenaga dan expertise untuk monitor mengenai perkara ini. Di samping itu sungguhpun selama ini pihak Perbendaharaan telah pun mengikut cara-cara tradisi dalam menentukan soal naik turunnya cukai dan sebagainya tetapi saya rasa janganlah pula diadakan pembaharuan ini maka kita takut pula hendak menaikkan cukai.

Ini mungkin merupakan satu sikap yang agak negatif, bukanlah saya kata Perbendaharaan sudahpun mempunyai sikap ini tetapi saya takut perkara ini mungkin berlaku pada masa depan mungkin oleh sebab kita rasa tidak perlu menaikkan cukai kerana hasil dari minyak begitu banyak dan sebagainya. Tetapi saya rasa perlu juga kadangkala dinaikkan cukai untuk sesuatu perkara di atas sesuatu barang dan sebagainya untuk mencapai sesuatu objektif yang diperlukan.

Saya ambil contoh misalnya arak (alcohol). Ini memang dari segi agama ditegah dari segi kesihatan pun patut Kerajaan mencari jalan supaya kita mengurangkan kegunaan arak dalam negeri ini. Tetapi ada peluang di mana objektif ini dapat dicapai iaitu dengan menaikkan cukai, bukan sahaja ini akan mengurangkan kegunaan arak dalam negeri tetapi dengan sendirinya akan memberikan hasil yang lebih untuk menjalankan berbagai-bagai kegiatan Kerajaan. Tidak seharusnya segala kenaikan cukai di atas barang-barang ini tidak akan mendapat sambutan dari rakyat. Mungkin ini akan membawa keadaan sosio-ekonomi yang lebih manfaat. Di

samping arak mungkin ada perkara-perkara yang lain juga barang-barang yang lain juga yang kita harus mencari jalan untuk mengurangkan kegunaan dan begitu juga kegiatan-kegiatan ekonomi yang lain, kegiatan-kegiatan perniagaan yang lain yang seharusnya kita tidak harus menggalakkan atau mencari jalan untuk mengurangkan kegiatan-kegiatan itu demi untuk membina satu masyarakat di masa depan, satu masyarakat dan keadaan sosio-ekonomi yang benar-benar teguh dan dapat terus menerus mempertahankan momentum pembangunan yang sedang kita alami dalam negara kita ini.

Itulah ringkasnya dua pendapat yang saya ingin sarankan dalam Dewan ini supaya pihak Perbendaharaan benar-benar mulai dari sekarang mengambil tindakan-tindakan yang segera untuk mengawal, monitor dengan rapi segala kesan-kesan yang mungkin dapat diperolehi atau tidak dapat diperolehi atau dapat diperbaiki supaya tujuan pembaharuan dalam Budget kita baru-baru ini dapat dicapai dengan seluas-luasnya.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

5.24 *ptg.*

Tuan Chan Teck Chan (Kota Melaka): Tuan Pengerusi, saya suka mengambil bahagian atas muka surat 342, Maksud B. 35, Butiran 1100, Program (2) Kastam.

Tuan Pengerusi, saya suka menarik perhatian Dewan yang mulia ini khasnya Kementerian Kewangan bahawa facility dan kelengkapan di Kastam-kastam khasnya di Johor Bahru Custom Check Point perlu diperbaiki supaya kepentingan orang ramai bolehlah diperlindungi melalui satu kecekapan pentadbiran yang boleh diperuntukkan di Kastam Johor Bahru. Tuan Pengerusi, bahawa Kastam perlulah menyedari bahawa orang ramai yang setiap hari beribu-ribu orang melalui jeti kastam ini tidak seharusnya disiksa atau dianiaya dengan cara pemeriksaan yang tidak seharusnya berlaku baru-baru ini.

Saya tidak cuba mengkritik mana-mana pihak yang salah. Apa yang saya perlu menarik perhatian Dewan yang mulia ini ialah

jika sekiranya pihak Kastam menghadapi kekurangan kakitangan untuk menjalankan tugas pemeriksaannya maka bilangan kakitangan ini perlulah ditambah supaya orang ramai boleh dalam masa yang singkat ini melalui Custom Check Point di Johor Bahru. Jika sekiranya disebabkan kerana kekurangan kelengkapan atau facility di Kastam Johor Bahru maka facility ini perlulah diperluaskan dan satu rancangan extension perlu diadakan untuk menyelesaikan masalah ini kerana setiap orang yang melaluinya akan meninggalkan satu kesan mungkin yang tidak baik khasnya tetamu asing.

Tuan Pengerusi, saya harap perkara ini boleh diambil berat dan saya tidak mahu melihat bahawa rakyat Malaysia dijadikan mangsa atau disiksa kerana melalui satu tindakan pemeriksaan baik sengaja atau tidak sengaja. Walau bagaimanapun, demi kepentingan orang ramai dan imej Kerajaan bahawa perkhidmatan di semua Kastam khasnya di Kastam Johor Bahru ini perlulah dipertingkatkan. Saya di sini juga merayu supaya segala kegiatan yang tidak diingini seperti rasuah yang selalu dibangkit-bangkitkan oleh orang ramai bolehlah dicegah dan inilah satu pandangan yang saya perlu utarakan kerana ini adalah reaksi yang ada pada orang ramai khasnya baru-baru ini tindakan yang diambil oleh pihak Kastam.

Tuan Pengerusi, saya suka menyentuh muka surat 325, Butiran 1100, Program (c) Tax Preview.

Tuan Pengerusi, saya harap satu review yang menyeluruh (overall) perlu diadakan atas sistem dan dasar percukaian Malaysia kerana saya fikir sistem cukai hari ini perlu dikaji semula supaya produktiviti di semua bidang di negara kita ini boleh dipertingkatkan khasnya dari segi perindustrian di mana pihak pekerja dan majikan boleh bersama-sama menerbit untuk mempertingkatkan produktiviti melalui pemberian insentif umpamanya satu pengecualian (exemption) cukai boleh diberikan kepada semua bonos, elaun atau gaji yang diperolehi daripada produktiviti ini maka pihak majikan juga perlu diberi satu insentif di mana segala bayaran bonos dan elaun ini boleh dikecualikan daripada bayaran cukai pendapatan.

Saya harap perkara ini boleh diambil berat dan juga termasuk segala aktiviti kebajikan, sosial yang dijalankan oleh badan-badan yang tertentu, umpamanya bantuan kepada orang-orang tua dan segala kebajikan dan kegiatan keugamaan dan segala gerakan dari segi pengecualian cukai ini perlulah diperuntukkan.

Tuan Pengerusi, akhirnya saya akan sentuh satu perkara mengenai insuran muka surat 326, Program (3) (b) Pentadbiran Insuran.

Tuan Pengerusi, saya perlu mencadangkan bahawa satu Tribunal Insuran perlu diadakan untuk menyelesaikan segala pertikaian atau penyelesaian yang berpunca daripada bayaran pampasan dari syarikat-syarikat insuran, supaya ianya tidak akan membebankan orang ramai mengalami beberapa tahun memperjuangkan kes-kes mereka di mahkamah umpamanya kes-kes kemalangan (accident) yang bertahun-tahun lamanya. Ini adalah akan merugikan orang ramai. Saya harap satu sistem Tribunal Insuran boleh diadakan untuk menyelesaikan semua kes-kes insuran dalam masa yang singkat dan juga saya adalah merayu bahawa dalam proses penyusunan semula syarikat-syarikat insuran asing ini bolehlah memberi kepentingan kepada lain-lain kaum supaya ianya tidak akan membawa apa-apa kesan-kesan yang buruk terhadap negara kita khasnya dari proses Malaysianisation.

Tuan Pengerusi, memang kita ada menyokong sepenuhnya Dasar Ekonomi Baru tetapi kepentingan kaum-kaum yang lain perlu juga diberi keutamaan dalam proses penyusunan semula dalam bidang insuran khasnya syarikat-syarikat asing. Inilah sedikit pandangan saya, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Kangar.

5.31 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Pengerusi, saya juga turut menyokong peruntukan yang diminta, muka surat 325, Program (2) Pengurusan dan Analisa Kewangan.

Tuan Pengerusi, sebagaimana kita tahu Kementerian Kewangan telah memberi

peruntukan wang kepada Kerajaan-kerajaan Negeri di segi pembangunan dan sebagainya. Saya harap dua perkara.

Satu daripadanya hendaklah wang itu seboleh-bolehnya bila-bila satu-satu projek itu telah diluluskan oleh pihak yang berkenaan, hendaklah wang itu disegerakan oleh pihak Kementerian Kewangan.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Yang kedua, Tuan Pengerusi, dari segi pembangunan. Setahu saya ada dua. Satu di segi bantuan wang melalui pembangunan kemajuan negeri. Wang itu tidak boleh re-vote setahu saya dan kalau tidak dibelanjakan lewat daripada masa ertinya akhir tahun wang itu habis. Tetapi ada peruntukan-peruntukan lain yang mana kalaulah tidak dapat dibelanjakan pada tahun yang berkenaan maka wang yang tersebut mestilah dipulangkan balik kepada Kementerian Kewangan dan berikutan tahun-tahun yang akan datang Kementerian Kewangan akan hantarkan wang itu yang mana masih ada yang tidak selesai kepada negeri yang berkenaan.

Tuan Pengerusi, setahu saya perkara ini selalu berlaku apabila wang itu dikembalikan balik kepada Kementerian Kewangan maka untuk mendapatkan semula kadang-kadang memakan masa sampai empat bulan. Keadaan pembinaan ia bergantung kepada keadaan cuaca. Kalaulah satu-satu pembinaan itu cuacanya baik bererti tidak ada hujan dan sebagainya, pihak yang berkenaan pula akan dapat menjalankan dengan baik, insya Allah segala projek dan pembinaan itu dapat dijalankan dengan segera, tetapi sebaliknya sebagaimana saya katakan tadi sekiranya cuaca itu tidak baik maka keadaan tidak dapat berjalan dengan segera.

Yang sedihnya, Tuan Pengerusi, kadang-kadang wang itu sampai pada waktu itu keadaan cuaca tidak baik, maka dengan sebab itu telah berkali-kali satu-satu projek itu tak dapat dilaksanakan sampai bertahun-tahun. Salah satu sebab yang besar ialah disebabkan kewangan mesti kembalikan balik kepada Kementerian Kewangan. Saya berharap kalaulah tidak menjadi kesalahan yang amat sangat, patutlah Kementerian ini menganalisa

semula wang-wang itu, supaya tidak payah diminta balik kalaulah projeknya tidak selesai tetapi hendaklah meminta satu-satu program atau satu-satu kenyataan (report) biarlah dengan nyata supaya bila datang sahaja tahun yang akan datang, misalnya jika tidak selesai projek tahun 1981, menjelang sahaja tahun 1982 ataupun wang itu dapat disambung semula dan dijalankan seperti biasanya. Saya percaya, kalaulah keadaan semacam ini dapat dijalankan, projek yang biasanya disiapkan empat lima tahun, haruskanlah dapat dipendekkan menjadi dua tahun dan sebagainya. Itulah harapan saya kerana perkara ini bergantung kepada kewangan.

Di samping itu juga saya percaya kalaulah aturan dan peraturan tidak dijalankan, tentulah wang itu akan hilang begitu sahaja, jadi biarlah dibuat dengan segera.

Tuan Pengerusi, perkara yang kedua mengenai pengurusan kontrak dan bekalan.

Saya berharap dari segi pengurusan kontrak dan bekalan seboleh-bolehnya biarlah kontrak yang akan dibekalkan itu dipecah-pecahkan, kerana saya amat dukacita kalaulah pihak kontraktor membesarkan satu-satu itu, kemudian ada pula pihak yang kedua membuat sub-contract dan sebagainya, ini membawa banyak tangga yang kalau pihak Kerajaan ataupun Kementerian Kewangan tidak dapat hendak menangkap pihak mana yang bersalah, kerana kalau hendak disalahkan pihak kontraktor yang asal disebabkan dia yang dapat tender tetapi yang menjalankannya bukanlah dia sebaliknya sub-contractor. Ini kerap kali berlaku, Tuan Pengerusi.

Sebagaimana saya katakan tadi seboleh-bolehnya dipecahkan seberapa banyak yang boleh sampai \$50,000 dan sebagainya. Biarlah satu-satu projek yang kecil itu dapat dijalankan oleh banyak golongan, khususnya di bawah Dasar Ekonomi Baru bumiputera hendaklah diperbanyakkan peluang ini.

Kita rasa dukacita kalaulah satu-satu projek yang menelan berjuta-juta ringgit maka kita percaya kaum bumiputera tidak dapat menjalankannya dengan banyak. Jadi pada pendapat saya, untungnya dua; satu dapat dijalankan dengan baik dan yang kedua, dapat kita beri peluang yang amat banyak.

Tuan Pengerusi, bercakap saya dalam perkara (d) Analisa Cukai, muka 327.

Saya juga bersetuju dengan pendapat kawan saya tadi. Kita hendaklah mengkaji kalau benda yang patut diharamkan seperti arak (alkohol) patutlah diharamkan terus supaya tidak dapat dijual. Tetapi yang menjadi masalah, kadang-kadang saya juga terfikir bahawa negara Malaysia ini terdiri dari berbilang kaum, bagi Islam arak ini haram tidak boleh diminum terus, tetapi bagi setengah golongan berpendapat arak ini dia boleh minum. Jadi itulah sebabnya yang amat menyedihkan kita. Kalau boleh diharamkan terus—itu hak Kerajaan. Saya berpendapat, biarlah cukai-cukai, kalau boleh satu-satu perkara yang tidak memberi manfaat, ataupun kalau tidak digunakan oleh manusia, perkara itu tidak menjadi mudarat, lebih tepat saya kata bermanfaat yang amat sangat ataupun kalau kita tidak makan benda yang tidak merbahaya kepada manusia tetapi kalau perkara itu kita tidak gunakan, tidak dapat diadakan, perkara itu membahayakan balik kepada manusia.

Saya berharap kalaulah perkara-perkara yang digunakan oleh umum misalnya mesti makan, minum dan sebagainya, perkara itu kalau boleh dikecualikan terus, tetapi kalau ada setengah perkara yang kalau digunakan tidak jadi halangan sebagai perhiasan dan sebagainya, saya berpendapat perkara itu patut dinaikkan cukai berlipat ganda. Pada pendapat saya ianya tidak menjadi halangan. Kadang-kadang benda perhiasan, saya bukanlah tidak bersetuju dengan golongan perempuan ataupun orang-orang yang hendak berhias, tetapi kadang-kadang kerana kita menggunakan perhiasan yang amat banyak ini juga yang mendatangkan jenayah, kecurian dan sebagainya. Tetapi kalau benda yang diperlukan sebagaimana saya katakan tadi benda itu tidak dapat dicuri, kalau dicuri pun payah hendak dibawa dengan banyak sedangkan harganya amat murah, kalau hendak dibandingkan dengan keberatan benda yang perlu itu.

Jadi, saya harap sangat-sangat, Tuan Pengerusi, Kerajaan kita akan mengkaji dari satu masa ke satu masa tentang cukai yang saya katakan tadi dianalisa semula. Kalau

benda itu tidak diperlukan sangat oleh manusia patutlah dilipatgandakan dan kalau benda itu menjadi keperluan umum tidak kira miskin atau kaya patut dikecualikan terus, jangan diadakan cukai sama sekali. Ini harapan saya, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi, berbalik saya kepada B. 35—Kastam. Saya amat sukacita yang mana saya dapat tahu kerana penjagaan Kastam kita yang amat kuat boleh dikatakan kita dapat kewangan yang banyak, apatah lagi daripada negeri-negeri yang berjiran. Kita menaikkan cukai ini, Tuan Pengerusi, ialah cukai daripada barang-barang yang kita import sebagaimana saya katakan tadi di sempadan yang mana dijaga oleh Kastam. Sempadan ini, ada dua setahu kita, satu sempadan daratan, yang kedua sempadan dengan laut macam di negeri Perlis, laut Kuala Perlis dan sebagainya, begitu juga di tempat-tempat lain. Setahu saya Kastam ini bukanlah ada satu Kastam yang menjaga daratan sahaja bahkan Kastam yang menjaga laut yang saya lupa hendak sebutkan, ada satu kalimah khas untuk Kastam di laut. Tetapi setahu saya, Tuan Pengerusi, kalaulah tidak diubah lagi gaji kakitangan ini dan tidak sama yang mana Kastam di laut boleh dikatakan keistimewaan kepada mereka, gaji mereka kalau hendak dibandingkan dengan Kastam di darat setahu saya berbeza, maknanya Kastam laut ini gaji mereka ini murah.

Tuan Pengerusi, Kastam mendapatkan kewangan. Orang lari daripada cukai dan sebagainya setahu kita adalah tanggungjawab Kastam baik di darat ataupun laut. Saya berpendapat, walaupun di darat kadang-kadang ada juga bahaya tetapi kalau hendak dibandingkan laut dengan darat bahaya di laut lebih daripada darat. Kalau kita hendak bandingkan bahaya di darat boleh dikatakan kalau kita berhadapan dengan penyeludupan boleh kita berlawan di segi persenjataan dua belah pihak iaitu Kastam dengan penyeludup, tetapi kalau di dalam laut, Tuan Pengerusi, kita akan menghadapi dua masalah, satu kita akan menghadapi masalah menahan daripada penyeludupan ataupun menangkis, mengelak daripada serangan yang menggunakan senjata, yang kedua kita akan mengelakkan janaan-janaan kita pula terjunam ke dalam laut. Pendek kata kalau kita tidak mati

disebabkan senjata boleh jadi kalau tenggelam di satu tempat di laut bererti itu juga bahaya yang amat sangat kepada kita, kerana bila tenggelam ke dalam laut memanglah kita tidak boleh bernyawa. Jadi, saya berpendapat kalaulah tidak diberi lebih daripada Kastam yang menjaga di darat sekalipun, saya berharap sangat-sangat biarlah pengawasan ataupun pemberian kepada kedua-dua penjagaan ini baik di laut dan di darat biarlah disamakan, Tuan Pengerusi. Itu harapan saya sangat-sangat.

Tuan Pengerusi, akhirnya sekali tentang penaksiran cukai pendapatan. Kita hendak kepada cukai. Hari ini telah menjadi satu syarat, kalau satu-satu orang hendak berniaga dia mestilah mengisi borang pendaftaran perniagaan, kalau seorang \$25 dan kalau bersyarikat \$50. Tuan Pengerusi, ini adalah aturan mesti dibuat dengan Borang A. Yang mendukacitakan saya, tidak sempat satu-satu orang hendak menjalankan perniagaan sudah sampai borang yang amat tebal untuk mengisi segala kenyataan. Saya percaya, borang-borang yang berkenaan amat payah difahamkan oleh pihak pengguna-penggunanya. Tuan Pengerusi, kita selalu beri subsidi kepada berbagai-bagai golongan, saya fikir syarikat-syarikat yang bayar daftar \$25.00 patutlah kita kecualikan terus. Kadang-kadang baharu sahaja mereka hendak menjalankan perniagaan dan belum dapat untung mereka takut dengan kerana surat yang datang berbagai-bagai sebab yang saya katakan tadi. Kalaulah mereka tidak mengadakan syarat yang berkenaan tidak akan didaftar dan hendak mendapatkan pinjaman daripada MARA dan sebagainya tidak boleh kerana syarat itu adalah menjadi salah satu syarat kalau satu-satu orang yang hendak menjalankan perniagaan walaupun kecil ataupun besar. Saya berharap sangat-sangat bayaran pendaftaran yang \$25 itu patutlah dikecualikan daripada cukai.

Sekian, Tuan Pengerusi, maka dengan ini saya menyokong peruntukan yang telah diminta.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Telok Anson, selepas itu Ahli Yang Berhormat dari Sarikei, kemudian Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

Garis panduan ini mestilah dipatuhi selewat-lewatnya pada 31hb Disember, 1981. Mengikut angka yang diperolehi bank-bank perdagangan sedang terus memperuntukkan sebahagian besar daripada pinjaman perumahan mereka untuk membiayai pembelian rumah-rumah yang berharga kurang dari \$100,000 tiap-tiap sebuah. Walau bagaimanapun, Bank Negara sedang mengawasi dengan rapi keadaan ini dan jika sekiranya didapati bahawa bank-bank tidak menyalurkan simpanan yang mencukupi daripada jumlah pinjaman mereka untuk rumah-rumah yang berharga kurang dari \$100,000 tiap sebuah, Bank Negara mungkin akan terpaksa meletak garis panduan yang berasingan ke atas pinjaman untuk rumah-rumah yang berharga kurang dari \$100,000.

Yang Berhormat dari Sandakan. Untuk menjawab perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari kawasan Sandakan, soal yang serupa telah pun dibangkitkan pada 19hb Oktober tahun ini. Namun demikian, saya suka menegaskan sekali lagi bahawa sungguhpun kadar pinjaman (lending rates) dinaikkan sejak 10 bulan yang lalu, bank-bank perdagangan terus menepati kadar faedah maksima yang dikenakan oleh Bank Negara terhadap pinjaman kepada sektor-sektor utama supaya ianya dapat memperolehi kredit bank dengan kos yang menasabah seperti berikut:

- (1) Pinjaman dengan kadar 9% setahun untuk kaum bumiputera bagi tujuan perniagaan jika sekiranya pinjaman tersebut dijamin oleh Credit Guarantee Corporation dan tidak melebihi \$500,000 tiap-tiap satu.
- (2) Pinjaman dengan kadar 9% setahun untuk peniaga-peniaga kecil-kecilan dengan maksima tidak melebihi \$250,000. Tambahan pula di bawah Special Loan Scheme bahawa Credit Guarantee Corporation yang dilancarkan pada bulan Januari tahun ini, perniagaan-perniagaan kecil-kecilan yang layak akan boleh meminjam setakat \$50,000 dengan kadar faedah maksima 7.5% setahun.

- (3) Pinjaman kepada orang perseorangan untuk membeli rumah dengan kadar faedah 10% setahun di mana kos tanah dan rumah tidak melebihi \$100,000.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat perubahan dalam kadar-kadar faedah di Malaysia adalah ditetapkan kepada paras yang paling minima supaya prestasi ekonomi negara tidak akan terjejas. Sebenarnya structure kebebasan kadar faedah ini adalah bertujuan untuk menggalakkan pelaburan yang produktif dan perkembangan perniagaan tanpa menghalang penyimpanan dalam negeri.

Yang Berhormat dari Bagan Serai telah menyentuh tentang Skim Pinjaman Perumahan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Skim Pinjaman Perumahan yang diisytiharkan pada tahun 1970 telah mencapai satu kejayaan yang sangat memuaskan. Jumlah peruntukan bagi Skim Pinjaman Perumahan sehingga tahun 1981 adalah \$1,283,284,454 dan memberi faedah kepada sejumlah 76,358 permohonan yang didaftarkan. Ini merupakan secara kasar 10% dari jumlah kakitangan Kerajaan yang layak menerima pinjaman perumahan.

Saya suka mengambil kesempatan di sini untuk menerangkan bahawa peratusan ini tidak membayangkan bahawa Kerajaan tidak mempunyai wang yang mencukupi untuk memenuhi kehendak-kehendak semua kakitangan-kakitangan Kerajaan untuk mendapat pinjaman bagi maksud membeli rumah. Pada hakikatnya Kerajaan rela menambahkan peruntukan bagi maksud ini jika keperluannya timbul. Masalah yang sebenarnya adalah bahawa jumlah projek perumahan tidak mencukupi bagi memenuhi kehendak-kehendak kepunyaan rumah. Oleh yang demikian, sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, Kerajaan telah pun merancang satu skim perumahan raksaksa untuk memastikan bahawa masalah perumahan akan berkurangan.

Berkait dengan penjelasan seperti yang dikehendaki oleh Yang Berhormat itu juga, sememangnya satu pindaan telah dibuat untuk menyekat penjualan harta yang dimiliki oleh seorang suami kepada isteri dan sebaliknya.

ataupun penjualan harta dari ibu bapa kepada anak-anak dan di antara adik-beradik melalui Surat Pekeliling Perbendaharaan Bil. 25/81 yang berkuatkuasa pada 1hb November 1981.

Sekatan yang saya sebutkan itu perlu dilaksanakan memandangkan bahawa mereka yang menggunakan proviso yang melayakkan mereka untuk meminjam bagi maksud yang saya terangkan di atas sebelum berkuatkuasanya Surat Pekeliling Perbendaharaan Bil. 25 Tahun 1981, berbuat demikian sebagai punca mendapat wang dengan faedah yang rendah. Dengan demikian ini akan bercanggah dengan hasrat Kerajaan untuk memperuntukkan skim pinjaman perumahan khas bagi maksud membeli rumah. Walau bagaimanapun, Kementerian saya masih bersedia memberi pertimbangan khasnya kepada kes-kes golongan ini asalkan kejujuran pemohon-pemohon itu dapat dipastikan.

Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan juga Ahli Yang Berhormat dari Setapak telah menyentuh tentang penyusunan semula syarikat-syarikat insuran. Industri insuran telah mempercepatkan pelaksanaan matlamat penyusunan semula Dasar Ekonomi Baru. Sepanjang jangka masa 1975-1981, 28 cawangan insuran asing telah terlibat dalam penyusunan semula menjadi syarikat tempatan. Ini melibatkan pemindahan portfolio perniagaan kepada 19 buah syarikat tempatan yang baru ditubuhkan secara usaha sama demi kepentingan warganegara Malaysia. Hasilnya adalah peralihan kewangan dan hakmilik dalam sektor insuran kepada warganegara Malaysia secara beransur-ansur. Mengikut kiraan pemegang saham efektif pemegang ekuiti kaum Bumiputera adalah sebanyak \$45,684,241 atau 26.8% daripada sejumlah modal saham dibayar bagi semua syarikat-syarikat insuran yang ditubuhkan dalam Malaysia. Bukan Bumiputera sebanyak \$53,512.069 atau 31.4% menjadi pemegang ekuiti warganegara Malaysia kepada keseluruhannya sebanyak \$99,196,310 atau 58.2%. Sementara pemegang orang asing pula sebanyak \$71,263,329 atau 41.8%.

Saya penuh yakin bahawa peratusan ini akan berubah pada akhir tahun ini

memandangkan bahawa syarikat-syarikat insuran asing telah pun diarah untuk mengemukakan cadangan-cadangan penyusunan semula menjelang akhir tahun 1981 ini. Dalam hubungan ini penyusunan semula melibatkan bukan sahaja penyertaan ekuiti tetapi penyertaan dalam perusahaan syarikat-syarikat oleh warganegara Malaysia termasuk Bumiputera. Pada hakikatnya proses penyusunan semula seterusnya mencerminkan penyertaan warganegara Malaysia di semua peringkat.

Berkaitan dengan pelaburan kumpulan wang insuran pula, sukacita saya menegaskan di sini bahawa daripada \$944.1 juta yang dipunyai oleh kumpulan wang insuran am, sebanyak \$896.3 juta atau 94.9% telah pun dilaburkan dalam bentuk aset Malaysia yang dibenarkan manakala harta terkumpul bagi kumpulan wang insuran nyawa pula yang bernilai \$1,814.6 juta, sebanyak \$1,677.8 juta atau 92.3% adalah dilaburkan dalam bentuk aset-aset Malaysia yang dibenarkan. Dengan ini ternyatalah bahawa syarikat-syarikat insuran tempatan melaburkan suatu peratusan yang tinggi kumpulan wang insuran mereka ke dalam aset-aset Malaysia yang dibenarkan.

Cadangan Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka untuk menubuhkan satu Tribunal Insuran untuk menyelesaikan kes-kes tuntutan akan dikaji.

Ahli Yang Berhormat dari Setapak juga telah menyentuh tentang kekurangan tanah dan telah menyeru pihak Kerajaan supaya menambah peruntukan untuk membeli tanah tambahan untuk Wilayah Persekutuan. Pada hakikatnya sejumlah \$200 juta telah disediakan di bawah Rancangan Malaysia Keempat. Setakat ini beberapa pembelian tanah telah pun dilakukan yang melibatkan Bukit Kiara, Bukit Jalil dan lain-lain lagi.

Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka telah menyentuh tentang kemudahan Jabatan Kastam dan Eksais Diraja di Tambak Johor. Pada hakikatnya kemudahan-kemudahan yang sedia ada adalah mencukupi untuk memenuhi keperluan rancangan pelancungan dan pengimport dan pengeksport buat masa ini. Saya sedar kesulitan mungkin timbul semasa hari kelepasan dan hari-hari yang

Tuan Pengerusi, setahu saya pak tani mereka sangat faham kedudukan padi, dengan sebab itulah kalau mereka menuai padi atau turun ke sawah dan sebagainya, mereka tidak kira masa, kadang-kadang mereka terpaksa bekerja sampai malam. Tetapi bila perkara ini mereka akan bawa ke kilang-kilang LPN mereka tentulah terpaksa mengikut masa, dengan sebab itu tentulah padi-padi yang berkenaan tumbuh dan sebagainya. Dengan sebab itulah saya amat dukacita dan saya berharap sangat kepada Kompleks LPN biarlah dilengkapi dengan segala pengangkutan dan sebagainya. Kalau boleh biarlah pengangkutan-pengangkutan LPN itu dapat membeli padi-padi di banyakan pusat-pusat dan tempat peladang-peladang kita yang agak bersesuaian. Janganlah hendak nanti padi-padi itu dihantar ke Kompleks-kompleks LPN. Kadang-kadang biasa saya dapati sampai 30 lori berturut-turut tidak dapat hendak dijalankan kerana terlampau banyak padi yang saya maksudkan tadi, bila sudah cukup masa dan jamnya pula terpaksa diikuti dengan jam pada hari esoknya, sedangkan padi yang berkenaan akan bertukar menjadi masak, dan apabila padi masak akan dipotong dengan berbagai-bagai alasan. Tuan Pengerusi, saya harap apa yang saya maksudkan tadi ini mendapat perhatian yang sungguh-sungguh daripada pihak LPN.

Yang kedua, Tuan Pengerusi, walaupun pada awal tadi saya tidaklah mahu membuat soalan tambahan kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, tetapi saya berharap sebagaimana saya kata dengan adanya subsidi ini mendapat keuntungan banyak kepada rakyat yang mengikut aturan yang betul. Tetapi saya tidak nafi dengan kerana subsidi ini juga kadang-kadang berlaku orang-orang yang tidak membuat bendang, mereka juga tumpang dapat subsidi dengan mengambil padi di tempat-tempat yang lain. Saya berharap LPN mesti mengawasi betul-betul perkara yang saya sebutkan ini kerana ini sediakala berlaku.

Yang ketiga, sebagaimana saya katakan tadi kerana ada tempat-tempat orang yang ada mempunyai lesen sahaja yang dikeluarkan oleh LPN boleh memberi subsidi yang saya maksudkan tadi, maka orang-orang yang tidak ada lesen tidak boleh membayar subsidi dan banyaklah berlaku kilang-kilang kecil khasnya kilang-kilang bumiputera terpaksa menggulung tikar bantal dengan adanya cara yang baru. Jadi, saya harap sangatlah supaya diadakan kilang, tanah tidak bertindih dan sebagainya dan kemudahan patutlah diberi keutamaan kepada kilang-kilang khasnya kilang bumiputera.

Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh pinjaman kepada Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri ini oleh sebab negeri Perlis satu negeri yang kecil, pembangunan pula baru dimulakan, tetapi Perbadanannya telah ditutup oleh Timbalan Perdana Menteri kerana barangkali tiada ekonomik. Saya haraplah kalau ada satu rancangan yang baru yang akan dijalankan oleh Perbadanan Kemajuan Negeri Perlis dan kalau tidak ada hendaklah daripada Kementerian Perusahaan Awam sendiri yang saya percaya ada pakar-pakar yang mahir di dalamnya, tolonglah mengikhtiarkan satu-satu projek dan satu-satu rancangan yang ditimbang oleh Kerajaan sendiri yang mana bahan-bahan utamanya yang terbit daripada Perlis untuk menjadikan satu perusahaan yang akan dijalankan oleh Perbadanan, bila perkara ini dapat kepastian dan mendapat kebaikan hendaklah Kementerian memberi bantuan seberapa segera yang boleh.

Tuan Pengerusi: Masa sudah cukup.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Pengerusi, saya mengucapkan terima kasih.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Tuan Yang di-Pertua: Dewan ditangguhkan sehingga jam 3.00 petang hari esok, Jumaat, 27hb November, 1981.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.